

Arrest

nr. 254 209 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BALLEZ *loco* advocaat J. HARDY, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 25 januari 2020, diende op 3 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 november 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 17 november 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/02/2020
Overdracht CGVS: 13/02/2020*

U werd op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 13 oktober 2020 van 13u09 tot 16u42 in het bijzijn van een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, Meester VANDERMEERSCH Sofie (loco voor Meester HARDY Julien, stond u bij tijdens heel het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, B. N. Y. F., verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 16 april 2002 in San Salvador, El Salvador. U groeide aanvankelijk op bij uw moeder en uw stiefvader, H. S. F. S. (CG (...)B) en L. A. G. C. (CG(...)), en liep school aan de Colegio Militar General Tomas Regalado in San Salvador. Uw moeder en stiefvader verlieten op 26 oktober 2018 El Salvador en reisden naar België, waar ze asiel aanvroegen. U ging nadien samen met uw broer bij jullie vader en stiefmoeder wonen in Los Planes de Renderos. Sinds juni 2018 was u reeds niet meer op school geweest, u vervulde thuis uw schoolboeken en bracht sindsdien de tijd binnen door met lezen en tv kijken. U hielp in 2019 tevens mee in het restaurant van uw vader. Voor uw vertrek woonde u nog een tweetal maanden bij uw grootouders in de Colonia San Francisco in San Salvador.

In oktober 2018 had u een aanvaring met enkele bendeleden toen u op weg was naar El Cafetalon. U werd tegengehouden door enkele bendeleden van MS. Ze vroegen naar uw identiteitskaart en vervolgens deden ze een telefoontje. Daaropvolgend zeiden ze u dat ze reeds wisten wie u was en dat ze op zoek waren naar uw ouders. Daarna hebben ze u terug naar huis gestuurd.

Uw vader was mede-eigenaar van een restaurant in de hoofdstad, JOE'S. Op 9 februari 2019 vroeg u aan uw vader of u mee mocht komen helpen in het restaurant. Hij ging akkoord en sindsdien werkte u in het restaurant. Op 23 maart 2019 arriveerden er omstreeks de middag, toen het restaurant nog gesloten was voor de klanten, een viertal gewapende bendeleden van de bende 18 in het restaurant. Ze vroegen alle aanwezigen om hun identiteitsbewijzen voor te leggen. Aan de hand daarvan zagen de bendeleden dat u de zoon was van de zaakvoerder, waarna ze u onder schot hielden. Ze eisten vervolgens van uw vader maandelijks 500 dollar. Indien hij dit niet zou betalen, zouden ze u om het leven brengen. De bendeleden verlieten daarna het restaurant. Op 30 maart arriveerde er in het restaurant een briefje, met daarop de herinnering aan de afpersing. In de periode die volgde betaalde uw vader telkens het afpersingsgeld op de afgesproken manier. Het restaurant bleef steeds open en u was er steeds aan het werk.

In april 2019 besloot u op een dag te voet een bezoekje te brengen aan een vriend die u kende vanop school en die beetje verderop woonde. Onderweg naar het huis van die vriend riepen enkele bendeleden u halt toe. U zette het echter op een lopen en de bendeleden achtervolgden u. U rende tot aan het huis van die vriend en bleef daar vervolgens die volgende nacht ook slapen. De volgende dag kwam uw vader langs bij het huis van uw vriend en nam u terug mee naar huis.

Op 11 oktober 2019 werd uw vader opgebeld in het restaurant. De bendeleden aan de andere kant van de lijn deelden hem mee dat het geëiste bedrag verdubbeld werd tot maandelijks 1000 dollar. Uw vader gehoorzaamde en betaalde het gevraagde bedrag. Op 16 november 2019 arriveerde er een tweede keer een briefje in het restaurant, waarop werd aangekondigd dat er nog eens 1000 dollar extra gevraagd werd als eindejaarsbonus. Uw vader kon dat bedrag echter niet voorleggen. Niet veel later arriveerde er opnieuw een briefje, met daarop het dreigement dat uw vader zijn zoon mocht vergeten. Eerder hadden jullie ook al een graffiti vanwege de bende 18 opgemerkt op de deur van jullie huis. Uw vader zei echter niets tegen u over de bedreiging. Op 30 november 2019 werd het restaurant definitief gesloten. Rond die tijd verhuisde u met uw broer naar uw grootouders naar de Colonia San Francisco, uw vader volgde enkele dagen later. Op 2 december 2019 kwam een laatste briefje aan, waarin men schreef dat men u in mootjes zou hakken. Uw vader bracht u op de hoogte van de situatie. Vervolgens regelden jullie de reis naar België.

Op 24 januari 2020 verliet u El Salvador en reisde u met het vliegtuig via Madrid naar België. Vervolgens deed u op 30 januari 2020 een verzoek tot internationale bescherming in België.

Nadat u reeds een tijd in België was, kort voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS, lichtte uw moeder u in dat uw vader na uw vertrek nogmaals bedreigd was geweest in El Salvador. Uw grootouders langs vaderskant hebben een eigen zaak waarin ze elektrotoestellen en babyspullen verkopen. Uw vader werkte al langere tijd samen met uw grootouders in de zaak, maar na het sluiten van het restaurant werd dat zijn voornaamste bezigheid.

De bendeleden kwam hem opzoeken in die zaak en vroegen uw vader hoe het kwam dat het eerder gevraagde afpersingsgeld niet betaald was geweest. Uw vader diende vervolgens opnieuw elke maand 500 dollar te betalen, anders zou de bende uw broer doden.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u opnieuw gevonden zal worden door de bendes en dat ze u met geweld om het leven zullen brengen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een facebookbericht vanwege de pagina van het restaurant JOE'S, foto's van facturen, de notariële akte van het restaurant JOE'S, foto's en een kopie van dreigbriefjes, getuigenissen van uw vader, stiefmoeder, grootmoeder en een werknemer, mailverkeer met een reisbureau en enkele nieuwsberichten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Wanneer u in België aankwam was u minderjarig, uw moeder en stiefvader bevonden zich al enkele maanden voor u in België. Inmiddels bent u meerderjarig geworden. Bij de beoordeling van uw verklaringen werd evenwel rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest dat u in El Salvador door bendeleden met geweld om het leven zou worden gebracht (CGVS, p. 30). Dit heeft te maken met het feit dat uw vader, die mede eigenaar was van een restaurant en tot op heden in de zaak van uw grootouders werkt (CGVS, p. 12, p. 17), zou worden afgeperst door de bende 18 (CGVS, p. 18-19).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De door u ingeroepen problemen, de afpersing door de bende 18 en twee andere incidenten met enkele bendeleden, blijken onvermengd crimineel van aard te zijn geweest. U haalt zelf geen enkele aan de Vluchtelingenconventie gelinkte reden aan waarom u in het bijzonder zou worden geviséerd in El Salvador, aangezien u niet over een specifiek profiel beschikt waarom u om andere dan geldelijke redenen zou worden geviséerd. U was nooit lid of sympathisant van een politieke partij of een andere groepering (CGVS, p. 11) en uit uw verklaringen blijkt nergens dat iemand van uw familieleden enigszins over een bijzonder profiel beschikt. De door u ingeroepen feiten vallen dan ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden blootgesteld aan ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, §2 onder b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Hierbij dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen verschillende elementen bevatten die de ernst van uw asielrelaas ernstig op de helling doen komen te staan. Bijgevolg kan er wat u betreft geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden afgeleid.

Zo dient om te beginnen worden opgemerkt dat u geenszins kan aantonen dat er ten gevolge van het niet betalen van het verhoogde afpersingsbedrag eind 2019 enige consequenties hebben plaatsgevonden. Uw vader heeft gedurende een aantal maanden keurig de geëiste bedragen overgemaakt aan de bende 18 (CGVS, p. 22), wiens bendeleden gedreigd hadden u te doden indien uw vader niet meer zou betalen (CGVS, p. 18-19). Nadat de bendeleden u op 23 maart 2019 in het restaurant hadden bedreigd, bent u die dag eenvoudigweg verder blijven werken in het restaurant en bent u in de maanden die daarop volgden ook steevast aan de slag gebleven in het restaurant, dat gewoon openbleef (CGVS, p. 21-23). In de periode november, december 2019 eiste de bende echter een bijkomende eindejaarsbonus, hetgeen uw vader niet kon betalen. Er volgden daarop twee dreigbriefjes (zie document 7 in de groene farde van het administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt verder evenwel nergens dat er zich enige verdere gevolgen zouden hebben afgespeeld. U was kort voor het arriveren van het tweede dreigbriefje in het restaurant op 2 december 2019 samen met uw broer reeds verhuisd naar uw grootouders, uw vader volgde enkele dagen later (CGVS, p. 24-25). U bleef vervolgens nog een kleine twee maanden op dat adres wonen alvorens het land te verlaten (CGVS, p. 5). Uw broer, uw vader en uw grootouders wonen op dit ogenblik nog steeds op datzelfde adres. Met hen gaat het goed ondanks dat uw broer een gevoel van triestheid ervaart, een gevoel dat u denkt te wijten aan een veronderstelling dat de bende door uw vertrek het momenteel op uw broer zou gemunt hebben (CGVS, p. 12-13, p. 14). Die assumptie kan u echter geenszins hard maken en zoals hierboven reeds vermeld, blijkt uit uw verklaringen nergens dat uw jongere broer ook maar enige problemen heeft meegemaakt na uw vertrek. Uw vader is ook nog steeds aan het werk in de zaak van uw grootouders, werk dat hij reeds sinds lange tijd uitvoert, en hij heeft voor zover u kan zeggen niet overwogen om het land te verlaten (CGVS, p. 20, p. 26). Na de initiële confrontatie in het restaurant in maart 2019 heeft u daarenboven nooit meer iets vernomen van de bendeleden (CGVS, p. 23). Ook uw vader vernam, met uitzondering van een vermeend bezoek (zie infra), niets meer van de bende (CGVS, p. 26). Daarenboven hebben de andere vennoten waarmee uw vader samen het restaurant uitbaatte, nooit problemen gekend met bendes (CGVS, p. 17). Er is met andere woorden verder wezenlijk niets meer gebeurd nadat het geëiste afpersingsgeld op een gegeven ogenblik niet meer kon worden betaald (CGVS, p. 27). Dat de bendegraffiti die werd aangebracht aan jullie woning iets te maken zou hebben met de afpersingsproblemen, beperkt zich tot pure speculatie van uw kant (CGVS, p. 24-25). Zoals blijkt uit uw opmerking bij bladzijde 6 van de notities van het persoonlijk onderhoud, alsook uit de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) komt bendegraffiti immers bij regelmaat voor in de straten van El Salvador. Indien de bende 18 werkelijk repercussies wilde treffen voor het nalaten van de betaling van het afpersingsgeld eind 2019, dan dringt de vaststelling zich op dat zij in wezen reeds lang u en uw familie hadden kunnen treffen, in casu quod non.

Tijdens het persoonlijk onderhoud brengt u echter alsnog naar voren dat uw vader tot op heden nog steeds afpersingsgeld zou betalen aan de bendeleden nadat zij hem opnieuw zouden hebben opgezocht in de zaak van uw grootouders nadat u reeds El Salvador had verlaten (CGVS, p. 6-7, p. 25-27; zie ook de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud). Het CGVS dient echter ernstige twijfels te plaatsen bij de geloofwaardigheid van de door u beschreven gebeurtenissen. Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat u in wezen zelf nooit rechtstreeks iets vernomen hebt over deze vermeende verdere problemen (CGVS, p. 26-27). Het was uw moeder die u kort voor het persoonlijk onderhoud inlichtte dat men uw vader wederom zou zijn beginnen afpersen.

U kan echter niet zeggen wanneer de bendeleden uw vader zouden hebben opgezocht en wanneer de afpersing opnieuw zou zijn gestart. Aanvankelijk denkt u dat het in februari 2020 zou zijn gebeurd, later verklaart u dat u het eigenlijk niet weet omdat uw moeder u dat niet verteld heeft (CGVS, p. 25, p. 26). Het mag bovendien verbazen dat uw vader hier nooit rechtstreeks met u over gesproken heeft, jullie spraken immers na uw vertrek wel nog over de problemen die zich in 2019 hadden voorgedaan (CGVS, p. 27). Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u eerder tevens dat het momenteel goed gaat met uw vader (CGVS, p. 12). Daarnaast kadert het niet bepaald in een logisch geheel dat de bende simpelweg zonder meer opnieuw zou langskomen om dan wederom 500 dollar per maand te vragen. Dit alles maakt dat uw verklaringen omtrent de vermeende gebeurtenissen na uw vertrek uit El Salvador een hoogst gepostuleerd karakter doen vermoeden. De beëdigde getuigenissen van uw vader, grootmoeder, stiefmoeder en een werknemer van uw vader, d.d. 16 september 2020 (zie document 8 in de groene farde van het administratief dossier), zijn niet bij machte om desbetreffende beoordeling enigszins om te buigen, eenieder kan immers eender welke verklaring afleggen. In dat kader mag het zowaar verbazen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig aangeeft dat enkel uw moeder u zou hebben ingelicht over de zaken die zich na uw vertrek zouden hebben afgespeeld en u daardoor amper op de hoogte zou zijn (CGVS, p. 26-27). Uit die verklaring blijkt immers dat u niet volledig op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u voorlegde. Daarnaast oogt het vanuit die optiek des te meer merkwaardig dat uw vader u niet persoonlijk zou hebben ingelicht over de verdere afpersing die hij in zijn getuigenis beschrijft, aangezien jullie zoals eerder reeds vermeld wel nog communiceerden over de problemen die zich vorig jaar hadden afgespeeld (CGVS, p. 27). Wat er ook van zij, uw vader zou na dat ene bezoek op geen enkele manier nog iets vernomen hebben van de bendeleden (CGVS, p. 26). Er kan aldus met betrekking tot de afpersingsproblemen van uw vader, zowel de problemen die plaatsvonden in 2019 als de vermeende recente problemen, geenszins een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming, in uw hoofde worden vastgesteld.

Wat betreft de gebeurtenis in 2019 waarbij u een stukje achternagezeten werd door een aantal bendeleden op weg naar het huis van een vriend (CGVS, p. 29), dient te worden aangehaald dat de feiten die u beschrijft in wezen eveneens onvoldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat het hier om een éénmalig feit ging dat niet in verband kan gebracht worden met de bovenstaande problemen omtrent de afpersing (CGVS, p. 21, p. 29) en waarvan de gevolgen voor uw persoon beperkt te noemen zijn. Zo kan worden opgemerkt dat u er initieel niet aan dacht om het incident te vermelden wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u in El Salvador nog ernstige problemen had ervaren (CGVS, p. 28). Daarnaast had u de desbetreffende bendeleden voorheen nooit eerder gezien en heeft u nadien eveneens nooit meer iets vernomen van deze personen (CGVS, p. 29). Eenzelfde redenering kan gemaakt worden met betrekking tot het voorval waarbij u in oktober 2018 op een willekeurige manier staande werd gehouden door enkele bendeleden die zich identificeerden als MS (CGVS, p. 13, p. 28). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat het zou gaan om meer dan een eenmalig incident, noch dat u nadien nog problemen zou hebben naar aanleiding van het desbetreffende treffen. Bovendien kan worden opgemerkt dat uw moeder en stiefvader reeds tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent de tijdssituering van dit vermeende incident, uw moeder situeerde dit namelijk in augustus 2018 (CGVS (...)B, p. 3), terwijl uw stiefvader verklaarde dat het in oktober 2018 had plaatsgevonden (CGVS (...), p. 3). Tevens blijkt uit een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw moeder en stiefvader een volgende tegenstrijdigheid die ervoor zorgt dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen verder onder druk komt te staan. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u gewoon even was gaan wandelen en even de woning wilde verlaten toen u vervolgens werd belaagd (CGVS, p. 28). Uw stiefvader beweerde echter dat het voorval zich had voorgedaan toen u het college verliet (CGVS (...), p. 3). U zou echter reeds een tijd voor het vermeende incident, in juni 2018, gestopt zijn met school (CGVS, p. 10, p. 28). Gelet op de voorgenoemde tegenstrijdigheden, kunnen er bijgevolg ernstige twijfels geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van de door u geschreven confrontatie met de bendeleden van MS.

Het is tevens belangrijk om op te merken dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij u echter niet het geval. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich met betrekking tot de verklaarde problemen met de bendes op geen enkel moment tot de El Salvadoraanse autoriteiten heeft gewend (CGVS, p. 27). U heeft nooit aangifte gedaan bij de politie, noch heeft u ooit verdere stappen ondernomen om bijstand te zoeken. Het doel van een klacht bij de politie is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een dergelijke misdrijven, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Uw verklaring, namelijk dat een vriend van uw vader had aangeraden om geen klacht in te dienen omdat er zich bendeleden onder ze politie zouden bevinden (CGVS, p. 27), kan u geenszins staven en biedt hiertoe hoe dan ook geen verschoning. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat het CGVS eveneens een weigeringsbeslissing nam inzake het verzoek van uw moeder en uw stiefvader (CG (...) & CG (...))B).

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar El Salvador.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw paspoort, identiteitskaart en een kopie van uw geboorteakte neer, merkt het CGVS op dat uw identiteit in wezen niet wordt betwist. De foto's van de facturen en de documenten van het mailverkeer die u voorlegt zijn niet relevant in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. De notariële akte betreffende het restaurant van uw vader toont aan dat hij in wezen mede-eigenaar was van een restaurant in San Salvador, niet meer en niets minder. Wat de facebookpost vanwege het restaurant betreft, kan worden vastgesteld dat deze louter het sluiten van de zaak ook op het sociale medium vermeldt, niet meer en niets minder. Met betrekking tot de foto's en de kopie van de dreigbriefjes die in het restaurant aangekomen zouden zijn, verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering waaruit blijkt dat u in wezen niet heeft kunnen aantonen dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Gezien de geringe bewijswaarde die aan kopieën kan worden toegekend en de manipulatie waaraan ze onderhevig zijn is het tevens allesbehalve overtuigend dat u niet de originelen neerlegde. Los daarvan wordt er op deze zogenaamde dreigbriefjes geen afzender noch een bestemming vermeld, zijn ze niet gedateerd en werden ze niet aan een onderzoek onderworpen, ze kunnen m.a.w. door eender wie zijn opgesteld. Er dient tevens de opmerking worden gemaakt dat de getuigenissen vanwege uw familieleden en de werknemer van het restaurant niet bij machte zijn om uw verzoek verder te onderbouwen. Het betreft immers louter persoonlijke verklaringen en eenieder kan verklaren wat hij wil, waardoor aan deze documenten in wezen weinig bewijswaarde kan worden toegekend. De nieuwsberichten ten slotte zijn wat ze zijn, ze beschrijven een algemene situatie in uw land van herkomst die u zoals hierboven reeds uitgeschreven niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees wat u betreft.

Wat betreft uw resterende opmerkingen d.d. 6 november 2020 bij de notities van het persoonlijk onderhoud, deze werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald

profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder, stiefvader en halfzus werd, in beroep, afgesloten met een bevestiging van de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 15 januari 2021, nrs. 247 519 en 247 520).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

"Appreciatiefout en schending van:

- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;"*

Na een theoretische toelichting stelt verzoeker dat asiel in België heeft aangevraagd omwille van een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Verzoeker is eerst vervolgd door bendeleden van de bende MS en de bende 18, omwille van de problemen van zijn moeder en stiefvader; en dan door bendeleden van de bende 18, omwille van de problemen van zijn vader.

In hoofddorde beweert verzoeker om als vluchteling te worden erkend, daar hij vervolging vreest die gebonden is aan zijn behoren tot (een) specifieke sociale groep(en). In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen daar hij een reëel risico loopt op ernstige schade wegens individuele problemen. In meer ondergeschikte orde vraagt hij de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de situatie van willekeurig geweld in El Salvador. In nog meer ondergeschikte orde wordt de vernietiging van de bestreden beslissing gevorderd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen worden opgelegd.

Wat zijn asielrelaas en individuele elementen betreft betoogt verzoeker het volgende:

"De vrezen van verzoeker in geval van terugkeer naar El Salvador zijn meervoudig en verschillen naar gelang van de problemen ontmoeten aan de kant van zijn moeder en zijn stiefvader, enerzijds; en die ontmoeten aan de kant van zijn vader, anderzijds.

Beide vinden niettemin plaats in het gewelddadig context dat heerst in El Salvador, waar bendeleden de bevolking terroriseert, zonder dat de overheden een effectieve bescherming aanbieden.

- Vanwege de problemen aan moeder's en stiefvader's kant:

o Verzoeker vreest dat hij gedood of mishandeld zal worden door de bende MS. Ze bedreigden zijn moeder en stiefvader met de dood op straat, richtten zich op hun auto en zetten hen uit hun huis, dat ze zich toe-eigenden. Deze laatste zijn nog steeds op zoek naar de moeder en stiefvader van verzoeker, die zij in oktober 2018 in elkaar hebben geslagen ;

o Verzoeker is ook bang voor represailles van leden van de bende 18, die zijn moeder en stiefvader bedreigden toen ze naar een kolonie verhuisden waar ze "regeerden" (Cuscatanzingo), terwijl ze voordien in een kolonie woonden dat gecontroleerd werd door de rivaliserende bende MS (Lourdes);

- Vanwege de problemen aan vaders kant: verzoeker vreest dat hij gedood of mishandeld zal worden door de bende 18. Vanaf maart 2019 eisten de leden van de bende 18 een renta van 500 dollar per maand. In oktober 2019 werd dit verhoogd tot \$1.000; en in november 2019 was er sprake van het betalen van een extra bonus van \$1.000 bovenop de "basisrenta" van \$1.000. De vader van verzoeker en zijn partners werden niet in staat om een dergelijke aanvraag af te ronden - wat niet goed ging met de leden van de bende 18, die tweemaal dreigden verzoeker uit wraak te vermoorden - en werden gedwongen het restaurant te sluiten. Zij hebben zich vervolgens herenigd met de vader van verzoeker in zijn nieuwe job (in het bedrijf van zijn ouders). De vader van verzoeker slaagde erin te onderhandelen om zijn leven en dat van zijn familie te "redden", maar tegen de prijs van een nieuwe maandelijkse renta van \$500/maand... Het gevaar dat weegt is dus nog steeds even groot en aanwezig...

In het onderhavige geval maakt het CGVS geen duidelijk onderscheid tussen de aldus door verzoeker geuite vrezen. De problemen die aan de kant van de vader van verzoeker zijn ondervonden, komen aan bod. Maar het CGVS houdt echter niet echt rekening met het risico dat een terugkeer naar El Salvador voor verzoeker zou betekenen vanwege de problemen die hij van de kant van zijn moeder en stiefvader heeft ondervonden.

Verzoeker wenst al te benadrukken dat de volgende elementen niet in twijfel werden gebracht door verwerende partij :

- het feit dat hij minderjarig was tot zijn aankomst in België en pas recentelijk volwassen is geworden;*
- het feit dat zijn moeder en stiefvader vóór hem in België zijn aangekomen - vanwege de problemen met de bendes MS en 18;*
- het feit dat zijn vader medebeheerder van een restaurant was;*
- het feit dat zijn vader nog steeds in El Salvador is.*

Het CGVS bevraagt het hele asielverhaal van verzoeker en de angsten die hij beweert te hebben vanwege de problemen die hij op die manier ondervond. Het CGVS betwist dat verzoeker tot op heden vervolgd zou zijn door de bende 18, omwille van de problemen of renta ontmoeten door zijn vader. Hij is van mening dat er niets is gebeurd na de niet-betaling van de renta in november 2019 - wat hoogst onwaarschijnlijk lijkt. Ook acht het CGVS het onwaarschijnlijk dat de vader van verzoeker op dit moment weer wordt opgelicht. Tot slot, merkt het CGVS op dat de incidenten van oktober 2018 en april 2019 geïsoleerde gebeurtenissen zijn, die geen grote gevolgen hebben gehad, en dat deze laatste niet in verband kan worden gebracht met de gepresenteerde afpersproblematiek.

Al deze elementen zullen worden aangevochten in dit verzoekschrift, na het in herinnering brengen van de algemene situatie in El Salvador."

Over de algemene situatie in El Salvador benadrukt verzoeker dat het een van de gevaarlijkste landen ter wereld is (verzoekschrift, stuk 6). In 2018 werden meer dan 97,5% van de verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van El Salvador positief beantwoord door de commissaris-generaal, wat klaarblijkelijk een bewijs is van de nood aan bescherming voor staatsburgers van El Salvador. De Commissaris-generaal bewijst niet dat de situatie in één jaar veranderd is en de verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van El Salvador moeten dus met de grootst mogelijk voorzichtigheid worden behandeld. Een breed voordeel van het twijfel moet *in casu* worden toegepast. Hij verwijst ook naar rechtspraak van de Raad en van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Bovendien, uit objectieve informatie blijkt dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van verzoeker, met name *“familieleden van personen die door een bende worden beschouwd als strijdig met haar regels of als verzet tegen haar gezag”* en *“familieleden van personen in beroepen of functies die vatbaar zijn voor afpersing, met inbegrip van personen die betrokken zijn bij informele en formele handel als bedrijfseigenaren”*. In het onderhavige geval is verzoeker inderdaad lid van de familie van de twee hierboven genoemde groepen. Aan de kant van zijn moeder wordt zijn familie gezien als tegenstander van de regels van gewapende bendes. In het begin, ging de familie er zelfs niet mee akkoord om het huis aan de bende MS te geven - ook al had de bende dat geëist. Ze kregen doodsbedreigingen en hun voertuig was het doelwit. Vervolgens ondervonden de moeder en de stiefvader van verzoeker problemen met de bende 18, toen ze verhuisden naar een kolonie die de bende 18 runde, terwijl ze eerder in een kolonie hadden gewoond die werd gerund door de rivaliserende bende MS. Dit veroorzaakte ook problemen voor de bende 18, die hen bedreigde voor deze reden. Aan de kant van zijn vader, werd het gezin afgeperst. De bende 18 bedreigde het restaurant van de vader van verzoeker en zijn partners gedurende vele maanden. Toen ze niet meer konden betalen - omdat de renta toenam - dreigden ze met de dood van verzoeker en moest het restaurant sluiten. Sinds het begin van het jaar 2020 is de vader van verzoeker opnieuw gedwongen om op zijn nieuwe job (in het bedrijf van zijn ouders) renta te betalen aan dezelfde bendeleden. Deze categorieën werden geïdentificeerd door de UNHCR - die van mening is dat asielzoekers uit El Salvador die onder een of meer van de geïdentificeerde risicoprofielen vallen, kunnen behoefte hebben aan internationale bescherming (verzoekschrift, stuk 3). Verder herneemt verzoeker ook passages uit de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van de Cedoca van 15 juli 2019 (verzoekschrift, stuk 5). Verzoeker gaat verder in op het profiel van verzoeker, zoals dit ook door UNHCR wordt geïdentificeerd. Hij licht toe als volgt: *“In dit opzicht dient te worden opgemerkt dat in het licht van het profiel van verzoeker, er volgens UNHCR wel degelijk een reëel risico is dat personen met dergelijke profielen de slachtoffers kunnen worden van persoonlijke en doelgerichte vervolging vanwege de georganiseerde misdadagroepen in El Salvador.*

De profielen van verzoeker volstaan op zich wel om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

In elk geval volhardt verzoekende partij in haar verklaringen en meent zij dat haar hoedanigheid van risicoprofiel ook daadwerkelijk correspondeert met de door haar aangehaalde feiten en neergelegde informatie en dat er aldus duidelijk sprake is van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging, alsook van een gegronde vrees tot persoonlijke en doelgerichte vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

Naast het behoren tot deze twee sociale groepen, zoals geïdentificeerd door de UNHCR, moet verzoeker ook om de volgende redenen als vluchtelingen worden erkend:

- Hij heeft geleven in wijken die gedomineerd worden door bendes; de kolonie waar hij woonde met zijn moeder en stiefvader van 2015 tot 2018 is gedomineerd door de bende MS; de kolonie waar zijn moeder en stiefvader hun toevlucht zochten na het verlies van hun huis aan de bende MS is gedomineerd door de bende 18; de kolonie waar verzoeker met zijn vader woonde nadat ze het huis verloren aan de bende MS is gedomineerd door de bende 18 ook; en de kolonie waar hij een maand lang zijn toevlucht nam tot zijn grootouders van vaderskant voordat hij het land verliet is gedomineerd door beide bendes.*

Deze situatie behoort tot artikel 48/5, §1, punt b) en c) Vw dat voorziet :

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door :

(...)

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. »

In deze situatie is het niet in twijfel gesteld door verweerder dat deze kolonies gedomineerd en gecontroleerd worden door bendes.

- Hij zal ook worden beschouwd als behorend tot de “sociale groep” van terugkeerders uit het buitenland.*

De situatie van de « terugkeerders » wordt door verwerende partij onvoldoende in aanmerking genomen in haar beslissing - die slechts opmerkt dat er inderdaad een extra risico bestaat om bedreigd te worden door gewapende bendes maar “dat de loutere mogelijkheid om (...) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade (...) aan te tonen”.

De situatie van “terugkeerders” volgt onder meer ook uit de hierboven geciteerde Richtlijnen van het UNHCR over El Salvador. Het volgt ook uit de nieuwe COI Focus van 09.01.2020 gewijd aan de specifieke situatie van mensen die terugkeren naar El Salvador (stuk 9, pg. 22). Daarin wordt besloten dat :

“Des Salvadoriens qui ont connu des problèmes de sécurité avant leur départ risquent selon les sources consultées de retrouver ces mêmes problèmes à leur retour. ”

(Vrije vertaling : "Salvadoranen die voor hun vertrek veiligheidsproblemen hebben ondervonden, lopen volgens de geraadpleegde partijen").

*In een recent rapport van Human Rights Watch van februari 2020 over terugkeerders naar El Salvador, met de sprekende titel *Deported to Danger*, staat te lezen dat (stuk 4, pg. 27): "At least 17 deported individuals whose cases we identified or investigated for this report attempted to hide from the violence or extortion they feared in the same neighborhoods they had originally fled. Two who were beaten and extorted, and one who was beaten, extorted, and raped have since fled El Salvador again. Seven are dead."*

(Vrije vertaling: Minstens 17 uitgezette personen van wie we voor dit rapport gevallen hebben geïdentificeerd of onderzocht, probeerden zich te verbergen voor het geweld of de afpersing waar ze bang voor waren in dezelfde buurten als waar ze oorspronkelijk voor waren gevlucht. Twee personen die geslagen en afgeperst zijn, en één die geslagen, afgeperst en verkracht is, zijn sindsdien weer gevlucht uit El Salvador. Zeven zijn dood).

Als terugkeerder die al problemen ondervond met leden van de bendes, behoort verzoeker bijgevolg ook tot de "bepaalde sociale groep van terugkeerders die een zeer reëel risico lopen op vervolging in El Salvador."

Het lijkt dan ook geen twijfel dat de situatie van verzoeker kan worden beschouwd als verband houdend met het Verdrag van Genève - beschouwd onder die van bijzondere sociale groep.

Uw Raad heeft al geoordeeld dat een verblijf in het buitenland als dusdanig niet volstaat om bij een terugkeer naar El Salvador aanleiding te geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (zie RvV 6 november 2020, nrs. 243 676, 243 704 en 243 705 VK).

In ondergeschikte orde moet verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend".

Verzoeker bespreekt ook zijn psychologische toestand. Hij heeft een bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel, wat in dit geval een fundamenteel gegeven is om rekening mee te houden. Zijn jonge leeftijd is een eerste objectieve indicator van zijn kwetsbaarheid. Toen de problemen met de gewapende bendes in 2018 uitbraken, was verzoeker pas 16 jaar oud. Van de ene op de andere dag wordt hij plotseling in een diep verwarrende en angstaanjagende realiteit van het leven gegooid: doodsbedreigingen nemen toe, zijn familie wordt gedwongen te verhuizen, hij wordt gedwongen te stoppen met school en kon zijn vrienden niet meer zien, ... Hij citeert uit zijn verklaringen van het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11 en 18). Deze situatie raakt de jonge adolescent diepgaand - op een scharnierleeftijd die bijzonder belangrijk is voor zijn persoonlijke ontwikkeling. Verre van de zorgen die elke andere gemiddelde tiener zou animeren, heeft verzoeker slechts één vrees: die van de dood. De ouders van verzoeker werden zich snel bewust van de gevolgen van deze situatie voor hun jonge kinderen, die zij koste wat het kost probeerden te beschermen door zo weinig mogelijk te onthullen over de problemen die hen overvielen. Zo zal verzoeker pas drie weken later kennis nemen van het vertrek van zijn moeder en stiefvader uit het land. Naarmate de weken en maanden verstrijken, wordt het moreel van verzoeker alleen maar donkerder en donkerder. De scheiding van zijn moeder, zijn vrienden en zijn dagelijkse opsluiting zijn bijzonder slecht voor hem. Begin april 2019, besloot verzoeker de regel te overtreden en ging hij op bezoek bij een vriend. Onderweg kruiste hij helaas paden met leden van een gewapende bende. De herinneringen aan zijn laatste ontmoetingen met hen achtervolgen hem: de laatste keer, in maart 2019, hadden de leden van de bende 18 een pistool op zijn hoofd gericht in het restaurant van zijn vader; de vorige keer, in oktober 2018, hadden de leden van de bende MS hem in elkaar geslagen nadat ze hem hadden gevraagd waar zijn moeder en stiefvader waren. Hij vluchtte zonder dralen en slaagde er nauwelijks in om aan hen te ontsnappen door bij een vriend zijn toevlucht te nemen. Deze episode zal het hoogtepunt van zijn onbehagen zijn: op 2 april 2019 probeerde hij zelfmoord te plegen, waarbij hij een grote hoeveelheid schadelijke producten (drugs en detergents) binnenkreeg. Gelukkig werd hij op tijd opgevangen door de hulpdiensten en ontsnapte hij ongedeerd aan deze zelfmoordpoging (verzoekschrift, stuk 10). De toestand van verzoeker is later echter niet verbeterd. Bij zijn aankomst in België, ontdekte zijn moeder verschillende littekens op zijn onderarmen. Meer dan ooit doen de ouders van verzoeker hun uiterste best om hun zoon "*in het donker*" te houden om hem te beschermen. In het onderhavige geval, heeft de commissaris-generaal geen bijzondere procedurele noden gezien, maar beweert bij de analyse van verzoekers verklaringen rekening te hebben gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker. Dat is echter twijfelachtig. Weliswaar was de commissaris-generaal niet op de hoogte van de verontrustende psychische toestand van verzoeker, maar verzoeker verwachtte niet dat zo'n dergelijke bewijslast op hem zou rusten. De bestreden beslissing bekritiseert verzoeker met name voor zijn onwetendheid over verschillende aspecten van zijn geschiedenis - die op zijn beurt weer verband hield met de problemen die zijn familie ondervond. Een dergelijke "*onwetendheid*" kan gemakkelijk worden verklaard in het licht van de bovenstaande ontwikkelingen. Door zijn jonge leeftijd: in het algemeen zouden ouders nooit hun probleem in detail vertellen aan een 16-jarig kind of een 18-jarige jongvolwassene.

Door zijn diepe psychologische kwetsbaarheid: het is begrijpelijk dat de ouders van verzoeker hem des te meer hadden willen sparen om hem te beschermen. Verzoeker is nu begonnen met psychologische therapie in België. Zijn moeder is ook al 9 maanden bezig met therapeutische begeleiding, vanwege de traumatische episodes die ze heeft meegemaakt (verzoekschrift, stuk 13).

Deze elementen kunnen niet uit het oog worden verloren. Zij maken het gemakkelijker om de positie van de jonge verzoeker te begrijpen en om een groot deel van de analyse van de bestreden beslissing, die hieraan niet de nodige en voldoende aandacht heeft gegeven, "tegen te gaan".

Over de motivering van de bestreden beslissing, de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging en het voordeel van de twijfel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Het CGVS meent dat verzoekende partij niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat ze El Salvador diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 Vw of dat ze een reëel risico loopt op het leiden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, a) of b), Vw, omwille van inconsistenties en onwetenheden die haar asielrelaas zouden ondermijnen. Verwerende partij heeft telkens de voorkeur gegeven aan een lezing die "inconsistenties" en "onwetenheden" doet ontstaan in plaats van, rekening houdend met de objectieve algemene situatie in El Salvador en de grote behoefte aan bescherming van onderdanen van El Salvador, een soepeler lezing van de verklaringen te onthouden.

Nergens in de bestreden beslissing beticht verwerende partij verzoekende partij echter van flagrante leugens, manifest tegenstrijdige verklaringen of een volstrekt incoherent vluchtrelaas.

Nergens in de bestreden beslissing wordt het vluchtrelaas van verzoekende partij aldus fundamenteel onderuitgehaald en nergens in de bestreden beslissing draagt verwerende partij dienstige elementen aan die wijzen op een manifest gebrek aan geloofwaardigheid in hoofde van verzoekende partij.

Verzoekende partij betwist dit besluit en zal punt per punt de argumenten van verwerende partij weerleggen en vervolgens haar noodzaak aan internationale bescherming aantonen.

a- Met betrekking tot de problemen aan de kant van de moeder en stiefvader van verzoeker

In de bestreden beslissing staat de verweerende partij niet stil bij de vrees van verzoeker met betrekking tot de problemen die zijn moeder en zijn stiefvader hebben ondervonden.

Dat is een duidelijk gebrek aan grondigheid en motivering.

Hoewel verzoeker's meest recente vrezen betrekking hebben op de problemen die hij in het restaurant van zijn vader heeft ondervonden, loopt hij ook het risico te worden vervolgd vanwege de problemen die hij met zijn moeder en stiefvader heeft ondervonden.

Hij heeft dit zelf duidelijk gemaakt door uit te leggen dat zijn redenen om het land te verlaten ook verband houden met de problemen die hebben geleid zijn moeder en stiefvader El Salvador te ontvluchten :

Zijn hun problemen gelinkt aan de problemen waardoor jij je land verlaten hebt?

Vz denkt lang na. Ja. (p. 13)

In de bestreden beslissing keert de verweerende partij uiteindelijk slechts terug naar één van de incidenten die rechtstreeks verband houden met de problemen van zijn moeder en stiefvader: het incident van oktober 2018. Het legt echter geen enkel verband met hen.

Met betrekking tot dit incident merkt ze alleen op dat het een "geïsoleerde" gebeurtenis was die niet zou hebben geleid tot "andere gevolgen". De verweerende partij lijkt het daarom af te doen als een relatief onbeduidend incident.

Dit is echter niet het geval.

Wanneer de bendeleden verzoeker aanhouden, vragen ze hem om zijn DUI en plegen ze een telefoontje om zijn identiteit te verduidelijken. Ze vertellen hem dan dat ze weten wie hij is, herinneren hem aan de problemen van zijn moeder en stiefvader, eisen dat ze weten waar ze zijn en slaan hem uiteindelijk.

Op welke manier?

Nadat het huis afgenomen werd van mijn moeder, bracht ik de tijd opgesloten door. Ik zag niets of niemand. Enkel opgesloten in hetzelfde huis. Elke dag opnieuw. Ik kon met niemand contacten leggen, niet langer voetbal spelen, geen vrienden zien. Ik deed niets. Op een dag besloot ik dan om toch weg te gaan en toen ik wegging besloot ik om naar El Cafetalon te gaan en daar hebben bendeleden me tegengehouden. Ze vroegen me wie ik was, ze vroegen me naar mijn identiteitskaart en daarna deden ze een telefoontje en zeiden ze dat ze al wisten wie ik was. En dat ze op zoek waren naar mijn ouders. Vervolgens hebben ze me geslagen en hebben ze me terug naar huis gestuurd.

En wanneer is dat juist gebeurd?

Oktober.

Van welk jaar?

2018. Ze hebben zich geïdentificeerd als MS.

(p. 13)

Deze gebeurtenis kan in geen geval worden beschouwd als een "geïsoleerd incident"! Als deze gebeurtenis zich slechts één keer heeft voorgedaan, is dat wel omdat verzoeker zijn huis helemaal nooit verliet en zeer attentief was. In oktober 2018 brak hij de "veiligheidsregels" die zijn familie had besloten om hem te beschermen. Het is dus een een op zichzelf staande gebeurtenis, maar die verre van onbeduidend is! Integendeel, deze gebeurtenis getuigt van het gevaar dat verzoeker in El Salvador loopt: een keer buiten staan kan hem ernstige schade berokkenen - de bende MS is overal en kan gemakkelijk iedereen vinden en identificeren!

De verwerende partij wijst ook op een aantal tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn moeder en stiefvader met betrekking tot dit voorval. Ten eerste, zou de moeder van verzoeker dit evenement in augustus 2018 hebben gelokaliseerd, en niet in oktober 2018. In dit verband moet worden gewezen op een specifieke kritiek op het verloop van de asielprocedure van de moeder van verzoeker, en meer in het bijzonder van haar persoonlijk gesprek in het CGVS. Er zij op gewezen dat deze kritiek ook in het kader van het beroep en tijdens de zitting voor uw Raad was geuit. Tijdens het hoorzitting van de moeder van verzoeker is een berucht vertaalprobleem gerezen - een terechtzitting die bovendien nauwelijks anderhalf uur heeft geduurd... De moeder van verzoeker herinnert zich duidelijk dat zij de vraag die haar destijds door de beschermingsofficer was gesteld, niet heeft begrepen. Vervolgens had zij de tolk om opheldering gevraagd, maar de tolk ergerde zich aan haar onbegrip... De moeder van verzoeker had toen geantwoord zoals zij dacht te hebben gehoord, maar de vraag die zij dacht te hebben begrepen was "wanneer hebben jullie uiteindelijk het besluit genomen om El Salvador te verlaten"?Dit verklaart waarom haar antwoord niet in overeenstemming is met de feiten. Er zij op gewezen dat de stiefvader van verzoeker het evenement heel goed in zijn context had kunnen plaatsen!

De verwerende partij wijst op een tweede tegenstrijdigheid: verzoeker verklaarde dat hij het huis had verlaten om "een wandeling te maken" toen het incident zich voordeed, terwijl zijn stiefvader naar verluidt verklaarde dat hij op dat moment "terugkwam van de school". Deze twee verklaringen zijn in feite niet tegenstrijdig, ze verwijzen slechts naar twee aspecten van dezelfde werkelijkheid:

- Verzoeker heeft zijn gemoedstoestand uitgelegd toen hij naar buiten ging: hij legde uit dat hij er niet meer tegen kon om de hele tijd niets te doen, hij wilde naar buiten gaan om zijn geest te zuiveren ("Want ik wilde gewoonweg de deur uit. Ik wilde alleen maar wat vrienden opzoeken, ik wilde gewoon iets gaan doen. Ik wilde een of andere vorm van contact hebben, voetbal gaan spelen. Behalve dan altijd de tijd thuis door te brengen", p. 28);

- De stiefvader van verzoeker, op zijn kant, heeft de door verzoeker op dat moment afgelegde route in geografische termen uitgelegd: hij heeft uitgelegd dat het incident plaatsvond toen verzoeker een weg had genomen die hem dicht bij zijn school bracht, en dat het min of meer op zijn school was, op weg naar El Cafetelon, dat hij werd mishandeld. Bovendien blijkt uit de kaart dat de voormalige school van verzoeker en El Cafetelon zeer dicht bij elkaar liggen (stuk 11)!

De aldus door de verweerende partij geformuleerde ontwikkelingen met betrekking tot het incident van oktober 2018 zijn niet overtuigend. Dit incident vormt geen geïsoleerde gebeurtenis, zonder gevolgen, maar bewijst wel dat verzoeker een persoonlijk risico op vervolging door de bende MS loopt vanwege de problemen die zijn moeder en stiefvader hebben ondervonden.

Bovendien slaagt de verweerende partij er eenvoudigweg niet in de andere risico's te analyseren die de problemen van zijn moeder en stiefvader voor verzoeker met zich meebrengen. Ze gaat helemaal niet terug op het feit dat verzoeker, net als zijn moeder en stiefvader, uit zijn huis werd verjaagd door de bende MS - wat een onmiskenbaar bewijs is van vervolging in het verleden. Ook komt ze niet terug op de problemen die hij tegenkwam met de bende 18 toen zijn moeder en stiefvader naar een andere kolonie verhuisden. In El Salvador is het gebruikelijk dat gewapende bendes hun dreigementen tegen de hele familie uiten. Als ze verzoeker konden lokaliseren, zouden ze ook niet aarzelen hem aan te vallen.

In ieder geval, vormt het gebrek aan aandacht en analyse van deze elementen een duidelijk gebrek aan grondigheid en motivatie bij de verweerende partij.

b- Met betrekking tot de problemen aan de kant van de vader van verzoeker

In de bestreden beslissing gaat de verweerende partij dieper in op de vrees van verzoeker in verband met de problemen die hij aan zijn vaders zijde heeft ondervonden. Ze komt meer in het bijzonder terug op de kwestie van de renta en de gevolgen van zijn niet-betaling, en op het incident in april 2019.

o De rente

De verweerende partij maakt verschillende opmerkingen over de renta die door de leden van de bende 18 in het restaurant van de vader van de verzoeker wordt geëist.

Ten eerste, merkt de verweerende partij op dat terwijl de benedeleden op 23 maart 2019 in liet restaurant van de vader van verzoeker kwamen opdagen om de betaling van een \$500/maand renta te eisen, noch verzoeker, noch zijn vader "hoorde over de bende" daarna.

Verzoeker begrijpt deze verklaring - die lijkt te duiden op een duidelijk gebrek aan begrip van het verhaal van de aanvrager door de venveerende partij - helemaal niet. Inderdaad, natuurlijk, de vader van verzoeker bleef "horen over" de bende na maart 2019 als hij bleef de \$ 500 gevraagd renta elke maand te betalen. Het was William, een werknemer, die elke maand de leiding had om naar de aangegeven kolonie te gaan om het geld over te maken. In oktober 2019 had de vader van verzoeker opnieuw telefonisch contact met de benedeleden, die hem vertelden dat de renta steeg tot 1.000 dollar.

Het is dan ook volstrekt onjuist en onbegrijpelijk om te stellen dat de vader van verzoeker na de aflevering van 23 maart 2019 niet meer van de bende 18 zou hebben gehoord.

Wat verzoeker betreft, was hij in de tweede plaats goed op de hoogte van de aflevering van 23 maart 2019 en werd hij ook op de hoogte gebracht van de nota die zijn vader op 30 maart 2019 had ontvangen en waarin hij werd herinnerd aan het feit dat het tijd was om de renta te betalen. Hij werd echter niet op de hoogte gebracht van de details van de betaling van de renta, en het feit dat de renta werd verhoogd, omdat zijn vader hem wilde beschermen. In april 2019 probeerde verzoeker zelfmoord te plegen, vermoeid door de moeilijke levensomstandigheden waarin hij al maandenlang leefde. De vader van verzoeker heeft na deze specifieke episode zijn uiterste best gedaan om zijn kinderen zoveel mogelijk te sparen en de problemen alleen aan te pakken.

Wat de partners van de vader van verzoeker betreft, merkt de verweerende partij ten slotte op dat ook zij geen problemen met de benedeleden zouden hebben ondervonden. De problemen waar het restaurant mee te maken had, hadden uiteraard ook betrekking op hen. De vader van verzoeker was echter degene die deze problemen oploste - hij was de enige van de partners die in het restaurant werkte.

Ten tweede, wijst de verweerende partij erop dat het niet betalen van de renta in november 2019 geen gevolgen heeft gehad.

Verzoeker kan een dergelijk argument niet begrijpen of volgen.

Gedurende een lange periode - van maart tot oktober 2019 - hebben de vader van verzoeker en zijn partners de gevraagde renta aan de benedeleden betaald.

In november 2019 echter, toen de vader en zijn partners niet in staat waren om het gevraagde bedrag te betalen - dat net was verhoogd hoewel ze het al maanden trouw hadden betaald - waren ze verplicht om het restaurant te sluiten. Dit is ongetwijfeld het eerste directe gevolg van de wanbetaling!

Toen de restaurant eenmaal gesloten was, nam de vader van verzoeker de nodige maatregelen om zijn gezin te beschermen, uit vrees dat de boze benedeleden hun dreigementen zouden uitvoeren (voor de goede orde: de laatste twee ontvangen nota's bedreigden hét leven van verzoeker). Hij stuurde verzoeker en zijn kleine broertje om bij hun grootouders van vaderskant te gaan wonen - en kwam minder dan 2 dagen later bij hen.

Het feit dat er geen schadelijke gevolgen zijn gevolgd op de niet-betaling kan dus niet worden verweten aan verzoeker of aan zijn vader - die precies de nodige maatregelen heeft genomen om dit te voorkomen! De benedeleden gaven echter niet zo gemakkelijk op: na de sluiting van het restaurant stopten ze niet met het zoeken naar de vader van verzoeker om hem te confronteren met het feit dat hij niet betaalde. Zij zijn er ongetwijfeld nooit in geslaagd om het nieuwe huis van de vader van verzoeker en zijn familie (bij de grootouders van vaderskant) te lokaliseren, omdat zij er nooit naartoe zijn gegaan. Anderzijds zijn ze er wel in geslaagd om de nieuwe werkplek van de vader van verzoeker in februari 2020 te lokaliseren (toen hij nu fulltime in het bedrijf van zijn ouders werkte). In plaats van de vader van verzoeker simpelweg uit wraak te vermoorden, stemden de benedeleden in met een nieuwe deal: er moest een nieuwe maandelijkse renta van 500 dollar worden betaald, anders zouden ze het broertje van de aanvrager vermoorden.

Het zou dus verkeerd zijn te stellen dat "geen gevolgen" volgden op het wanbetaling in november 2019: de vader van verzoeker en zijn partners verloren hun restaurant, en de vader van verzoeker kwam opnieuw in de helse cirkel van afpersing terecht... Deze zeer ongemakkelijke situatie is geenszins een "zekerheid" - de benedeleden kunnen op elk moment het bedrag van de renta weer verhogen en hun dreigementen uitvoeren in het geval van een verder verzuim van betaling!

In tegenstelling tot wat de verweerende partij beweert, zou de vader van de verzoeker natuurlijk ook het land willen ontvluchten. Er zijn echter verschillende gemakkelijk te begrijpen verklaringen die de uitvoering van een dergelijk besluit bemoeilijken. Ten eerste maakt de huidige pandemie het moeilijk om te bewegen. In de tweede plaats heeft de vader van verzoeker moeite om de nodige middelen te verzamelen om een dergelijke reis voor zichzelf en zijn jongere broer te kunnen maken (veel van zijn geld gaat elke maand naar de benedeleden...). Bovendien, de vader van verzoeker heeft gezien dat hij op deze manier weet te overleven - waarbij, het moet worden opgemerkt, zijn familie in België wanhopig lijkt en het risico loopt op elk moment te worden uitgezet als zijn asielpprocedure mislukt... Op dit moment lijkt geen enkele situatie comfortabel te zijn voor hem...

Er zij op gewezen dat de verwerende partij ook de vrijheid neemt om het vermeende gevaar van de jongere broer van verzoeker te betwisten, enkel en alleen omdat hem nog niets is overkomen.

Er zij nogmaals gewezen op de maatregelen die de vader van verzoeker heeft genomen om zijn zoon te beschermen. Die laatste gaat helemaal niet uit. Nog minder dan zijn broer, in feite – die toestemming had gekregen om in het restaurant te werken! De bescherming die hem omringt heeft het dus mogelijk gemaakt om hem voorlopig binnen te houden. Bovendien voldoet de vader van verzoeker momenteel aan de eisen van de bendeleden, die dus geen reden hebben om hun dreigementen uit te voeren - voorlopig althans. In ieder geval vraagt verzoeker zich: moet iets ergs gebeurd met het broertje van verzoeker om het CG VS zijn angsten en zijn asiolverhaal eindelijk serieus te nemen? Het feit dat er niets is gebeurd met het broertje van verzoeker mag door de verwerende partij niet worden gebruikt als reden om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken!

In de derde plaats, is de verwerende partij verbaasd over het feit dat verzoeker niet op de hoogte is van de gebeurtenissen die zich sinds zijn vertrek hebben voorgedaan - namelijk het feit dat zijn vader door de bende 18 is gevonden, waardoor hij opnieuw is opgelicht.

Zoals uiteengezet in paragraaf 2.3, presenteert verzoeker een bijzonder kwetsbaar psychologisch profiel. Hij heeft al een zelfmoordpoging gedaan. De ouders van verzoeker hebben reeds alle mogelijke maatregelen genomen om hem te sparen en een nieuwe tragedie te voorkomen, zowel vóór als vooral na die tijd. Met name sinds zijn aankomst in België probeert de moeder van verzoeker hem weg te houden van de problemen die nog steeds bestaan in HI Salvador. Daarom is verzoeker niet op de hoogte van deze laatste gebeurtenissen. Het is ook de reden waarom hij beweert dat zijn vader "goed" is. Zijn vader wendt zich niet tot zijn zeer jonge zoon, die amper 18 jaar oud is, om over zijn problemen te praten, vooral gezien zijn psychologische kwetsbaarheid.

Hoewel de moeder van verzoeker probeert de psychologische gevolgen van de asielpcedure voor haar zoon zoveel mogelijk te sparen, beseft zij toch hoe belangrijk het is dat de procedure zo goed mogelijk wordt uitgevoerd om haar zoon de nodige bescherming te kunnen bieden. Daarom heeft ze haar zoon de laatste informatie gegeven over de gebeurtenissen die zich in het land hebben voorgedaan, zodra ze de datum van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS ontvangen. Ze besepte dat het voor hem belangrijk zou zijn om te kunnen praten over deze laatste gebeurtenissen, die zijn zaak ondersteunen, omdat ze getuigen van een actueel risico op vervolging.

De psychologische toestand van verzoeker en de - begrijpelijke - pogingen om hem te beschermen die door zijn familie zijn geadopteerd om hem te beschermen, kan de verzoeker niet worden verweten.

In ieder geval, merkt de verwerende partij op dat het niet "in de logica" van de gewapende bendes in El Salvador zou zijn om zijn dreigementen niet uit te voeren en gewoon weer te vragen om een eenvoudige renta van 500 dollar per maand. De verzoekende partij kan een dergelijke redenering niet volgen, aangezien de gewapende bendes al lang geleden hebben aangetoond dat ze geen enkele logica gehoorzamen! Zo vragen gewapende bendes om renta van sommige bedrijven en niet van andere; soms vallen ze familieleden van de doelpartij aan, soms niet; ... Het zou onmogelijk zijn om te vertrouwen op waarschuwingen of logica in hun ogen - de risico's zijn willekeurig, maar altijd aanwezig.

o Het incident van April 2019

Net als bij het incident van oktober 2018 heeft de verwerende partij dit incident uit de hand gelicht, omdat zij het als een "eenmalige gebeurtenis" beschouwde, die niet "in verband kan worden gebracht met de gepresenteerde afpersproblematiek".

Verzoeker kan deze redenering niet volgen.

De enige twee keren dat verzoeker de veiligheidsregels durfde te negeren en zijn huis verliet, ondervond hij problemen met de gewapende bendes. De eerste keer, in oktober 2018, ontsnapte hij niet: ze kwamen naar hem toe, vertelden hem over de problemen van zijn moeder en stiefvader en sloegen hem in elkaar. Deze keer wist hij gelukkig zijn achtervolgers te ontlopen.

Hoewel verzoeker nooit zal weten tot welke bende deze leden behoorden en wat ze van hem wilden, is dit incident niet minder belangrijk :

- Of dit incident verband houdt met de verschillende problemen die de familie van verzoeker ondervindt (zowel van vader- als van moederszijde), toont het aan dat het gevaar nog steeds aanwezig is: de bendes zijn voortdurend op zoek naar de familie van verzoeker (in de ruimste zin).

- Of dit incident geenszins verband houdt met de ondervonden problemen, bevestigt en versterkt het in ieder geval de gepresenteerde bevindingen met betrekking tot de veiligheidssituatie in El Salvador - waar het mogelijk is om zonder aanwijsbare reden problemen met gewapende bendes tegen te komen!

In ieder geval was dit incident van fundamenteel belang voor verzoeker persoonlijk, omdat het voor hem het "één te veel" element vertegenwoordigde: sterk beïnvloed door de tegenslagen die zijn familie trof, en nog erg jong om dit alles alleen te dragen, probeerde hij zelfmoord te plegen...

c- Conclusie, gegrondheid van de vrezen en voordeel van de twijfel

In conclusie is de redenering van verwerende partij duidelijk gebaseerd op gebrekkige en gestereotypeerde argumenten.

Voor zover mogelijk - rekening houdend met zijn jonge leeftijd, psychologische toestand en de kennis die hij bezit met betrekking tot deze gegevens - heeft verzoeker coherente en plausibele verklaringen afgelegd die totaal overeenkomen met de algemene informatie uit objectieve verslagen.

Verzoeker heeft ook documenten verzamelen om zijn relaas te steunen en heeft duidelijk zijn plicht van medewerking nageleefd.

Er moet ook rekening worden gehouden met de vervolging die verzoeker in het verleden heeft ondergaan (geweld, bedreigingen) en met de omkering van de bewijslast die zij veroorzaken (artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980). Niets wijst erop dat een dergelijke vervolging zich in de toekomst niet meer zal voordoen, integendeel zelfs, gezien de algemene situatie in het land en de persoonlijke situatie van verzoeker.

Zelfs indien men zou aannemen dat de verklaringen van verzoekende partij vaag en onvoldoend zijn, quod non, en tevens niet worden gestaafd door bewijsstukken, quod non, dan nog moeten deze verklaringen, in samenhang gelezen worden met het principe van het voordeel van de twijfel, aanleiding geven tot het vaststaan van een gegronde vrees tot vervolging gezien het profiel van verzoekende partij en de algemene situatie in El Salvador (cf. supra).

Verzoeker herhaalt dat hij voldoet aan alle wettelijke voorwaarden van artikel 48/6, §4, Vw daar hij een inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt heeft voorgelegd, verklaringen heeft gemaakt die samenhangend zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend is, zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, en in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Indien uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties het principe van het voordeel van de twijfel als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt.

Verzoekende partij herinnert dat El Salvador één van het gevaarlijkste land ter wereld is (zie supra voor de algemene situatie in het land).

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming (RvV, nr. 891 dd. 2 oktober 2008): [citaat]

(Vrije vertaling: « Indien de vaststelling van de feiten en het onderzoek naar de geloofwaardigheid een noodzakelijke fase zijn in het onderzoek naar de nood voor bescherming, moet men vermijden dat deze fase de vraag zelf verbergt. Indien een twijfel bestaat omtrent de werkelijkheid van bepaalde feiten of de oprechtheid van de verzoeker, ontheft het uiten van deze twijfel er niet van in fine de vraag te stellen naar het bestaan van een vrees om vervolgd te worden, dewelke voldoende kan vastgesteld worden, ondanks deze twijfel, door elementen van de zaak die overigens, voor zeker worden gehouden. »)

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker (zie RvV, nr. 28 972 dd. 23 juni 2009; RvV, nr. 18.937 dd. 20 november 2008, RvV nr. 27.489 dd. 19 mei 2009).

Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag.

2.5. In hoofdorde : erkenning van de vluchtelingenstatus

Verzoekende partij moet als vluchteling erkend worden.

Om als vluchteling erkend te worden, moet de asielzoeker bewijzen het bestaan van:

- 1. Een vrees;*
- 2. Die gegronde is;*
- 3. Van vervolging (en);*
- 4. Wegens een van de 5 motieven;*
- 5. Zonder bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.*

Uit de verklaringen van verzoeker lijkt het dat hij aan die voorwaarden voldoet:

- 1. Hij vreest, als hij naar zijn land van herkomst moet terugkeren mishandeld of gedood te worden door de bendes MS en/of 18 ;*

2. Deze vrees is gegrond gezien zijn coherente en plausibele verklaringen, de documenten die ook werden neergelegd en gezien de veiligheidssituatie in El Salvador voor mensen met dezelfde profielen als deze van verzoeker;

3. De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn de dood en onmenselijke of ontorende handelingen;
In casu werd verzoeker bedreigd met zijn leven.

Volgens het UNHCR, in haar Richtlijnen over "Organised Gangs":

[citaat] (stuk 8, pg. 7).

(Vrije vertaling: Dreigingen met geweld of de dood, zelfs wanneer de verzoeker nog geen geweld heeft ondergaan, kunnen ook neerkomen op vervolging wanneer de dreiging geloofwaardig wordt geacht in het licht van de specifieke context en achtergrond van de verzoeker).

4. Wegens : hij behoort tot specifieke sociale groep (en) in de zin van artikel 48/3 Vw :

- Personen en familie van personen die door een bende worden beschouwd als strijdig met haar regels of als verzet tegen haar gezag:

Dit overeenkomt met de definitie van de sociale groep bevat in artikel 48/3, §4, d) Vw, te weten :

o "een kenmerk of geloof" "dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en"

o de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd"

Verzoeker en zijn familie moeten, net als de personen die weigeren zich te onderwerpen aan wat de gewapende bendes aan de Salvadoraanse burgers opleggen, worden beschouwd als personen die slachtoffers zijn van ernstige vervolgingen.

Deze weigering om zich aan hen te onderwerpen is te wijten aan de fundamentele kenmerken van deze personen, die er niet mee kunnen instemmen om bij te dragen aan het criminele systeem dat in El Salvador gangbaar is. Bovendien neemt hij en zijn familie aanzienlijke risico's door zich te verzetten tegen de bevelen en regels van de criminele bendes en worden ze daarom door hen gezien als personen die vervolgd moeten worden, of zelfs verdwenen, om de bevolking te laten gehoorzamen aan hun wensen.

[citaat] (COI Focus, pg. 11-12).

(Vrije vertaling: Het niet naleven van een regel door een bendelid kan leiden tot geweldpleging, moord, verdwijning, seksueel geweld, represailles of gedwongen verplaatsing van het bendelid, zijn of haar familie, vrienden en kennissen. De overtredingen zijn divers.)

[citaat] (UNHCR, pg. 30).

(Vrije vertaling: "Handelingen die gewoonlijk worden geïnterpreteerd als het uitdagen van de autoriteit van een bende omvatten naar verluidt, maar zijn niet beperkt tot: het bekritisieren van de bende; het weigeren van een verzoek of 'gunst' van een bendelid; ruzie maken met of wantrouwend kijken naar een bendelid; het weigeren om deel te nemen aan bendeactiviteiten of om zich bij de bende aan te sluiten; het afwijzen van de seksuele aandacht van een bendelid; het hebben van (vermeende) banden met een rivaliserende bende of een zone die door een rivaliserende bende wordt gecontroleerd; weigeren te betalen voor afperseisen; het dragen van bepaalde kleding, tatoeages of andere symbolen; deelnemen aan burgerlijke, religieuze of andere organisaties die worden gezien als het ondermijnen van het gezag van de bende; en het doorgeven van informatie over de bende aan rivalen, autoriteiten of buitenstaanders.

De aard van de vergelding voor vermeende 'verzetsdaden' of 'ontrouw' door de inwoners varieert tot op zekere hoogte, afhankelijk van het 'karakter' van de lokale bende en de vorm van het 'verzet' in kwestie. De meeste vermeende overtredingen van deze door de bende opgelegde regels worden echter streng aangepakt: personen waarvan de bendeleden vermoeden dat zij zich tegen hun gezag verzetten, worden vaak zonder voorafgaande waarschuwing gedood, hoewel de moord naar verluidt soms wordt voorafgegaan door bedreigingen en/of andere aanvallen tegen de betrokken persoon".)

- Personen en familie van personen in beroepen of functies die vatbaar zijn voor afpersing

Dit overeenkomt met de definitie van de sociale groep bevat in artikel 48/3, §4, d) Vw, te weten :

o "een kenmerk of geloof" "dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en"

o de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd"

Verzoeker en zijn familie moeten, net als de personen die verplicht zijn een renta te betalen op straf van dood door de gewapende bendes, worden beschouwd als personen die slachtoffers zijn van ernstige vervolgingen.

Mensen zijn verplicht zich te onderwerpen aan wat wordt geëist, als ze niet gedood willen worden, een weigering om zich te onderwerpen aan wat wordt geëist heeft verwoestende gevolgen en kan leiden tot de dood. Degenen die weigeren de renta te betalen, worden dan gezien als personen die zich verzetten tegen het gezag van gewapende bendes (cf categorie hierboven).

- De sociale groep van terugkeerders uit het buitenland (zie supra);

5. Verzoekende partij vreest vervolgingen door criminele bendes en kan de bescherming van El Salvador daarvoor niet krijgen gezien de huidige situatie in het land;

Verzoeker zelf was een kind toen hij nog in El Salvador woonde. Zijn vader had overwogen zich tot de politie te wenden voor hulp. Vrienden op hoge plaatsen raadden hem echter af - omdat politie in El Salvador ineffectief is en veel bendeleden het hebben geïnfiltreerd.

Bovendien, volgens het COI Focus rapport van 15.07.2019, is het te gevaarlijk om bescherming te zoeken bij de autoriteiten :

[citaat] (pg. 13 ; eigen onderstreping).

[citaat] (pg. 11 ; eigen onderstreping).

(Vrije vertaling : "Getuige zijn van een misdrijf, aangifte doen, samenwerken met de autoriteiten en een proces krijgen is een ononderbroken keten van risico's die in elke fase van het proces toeneemt. Het breken van de "zie, hoor en zwijg" regel door het melden van overtredingen aan de autoriteiten leidt vaak tot doodsb bedreigingen en uiteindelijk tot de dood. Een getuige kan ambtshalve als een informant worden beschouwd. Als een gezin aangifte wil doen van een misdrijf dat is gepleegd door een bende of door de politie tegen een van hen, hebben ze weinig andere keuze dan te vertrekken. Als er een rechtszaak volgt, neemt de risicograad aanzienlijk toe en kan deze gevolgen hebben voor het uitgebreide gezin buiten het directe gezin".

"Tot slot merkte de NGO Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR) in april 2019 op dat het Spaanse tribunaal Audiencia Nacional sinds 2017 bandslachtoffers als vluchteling erkent: "door een situatie van veralgemeend geweld is de Salvadoraanse staat niet in staat om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door bendes".

Verschillende bronnen besvestigen dat de bescherming door de staat niet effectief is vanwege de inefficiëntie en de corruptie van het gerechtelijk apparaat, wat heeft geleid tot de massale ontwikkeling van de particuliere beveiligingssector").

Dit wordt bevestigd door het UNHCR-rapport (stuk 3, pg. 24) : [citaat]

(Vrije vertaling: "In het algemeen blijven intimidatie en geweld tegen klagers naar verluidt echter bijdragen aan een klimaat van straffeloosheid van strafrechtelijk onderzoek en vervolging. Slachtoffers zijn bijzonder afkerig van het melden van misdrijven die door bendes worden gepleegd uit angst voor represailles. Zo blijkt uit een onderzoek dat 84 procent van de bedrijven die het slachtoffer waren van afpersing geen klacht heeft ingediend bij de politie of andere autoriteiten vanwege bedreigingen door bendes en de praktijk van de bendes om degenen die wel aangifte doen bij de autoriteiten te vermoorden. 201 Klachten bij de politie over afpersing door bendes worden naar verluidt vaak teruggestuurd naar de bendes, wat dan precies leidt tot ernstige vergelding van de klagers.

(...)

Naar verluidt is het rechtssysteem bijzonder inefficiënt en onderhevig aan corruptie, een praktijk die op zijn beurt bijdraagt tot een hoge mate van straffeloosheid voor misdaden in El Salvador, waar het percentage criminele veroordelingen naar verluidt minder dan 5 procent bedraagt").

In casu heeft verzoeker een klacht ingediend bij de autoriteiten. Hij heeft verteld dat er vervolgens niets is gebeurd.

De Salvadoraanse autoriteiten zijn bijgevolg niet in staat om de Salvadoraanse burgers effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door criminele bendes.

Zoals Uw Raad recent heeft geoordeeld in VK (supra): hierbij dient wel te worden opgemerkt dat, omwille van de algemene veiligheidssituatie in El Salvador, en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker, de bewijsstandaard om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, te weerleggen, laag moet worden gezet.

Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en haar relaas te ondersteunen. Ze heeft haar verzoek om internationale bescherming ook zo snel mogelijk ingediend.

Verzoekende partij werd al het slachtoffer van vervolgingen (bedreigingen met dood).

De artikelen 48/6 §4 en 48/7 Vw zijn dus van toepassing.

Rekening houdend met het bovenstaande dient aan verzoekende partij dan ook de "status van vluchteling" te worden toegekend.

2.6. In ondergeschikte orde : toekenning van het "subsidiare beschermingsstatus"

Zouden de "verbindende schakels" van de "vluchtelingenstatus" niet worden erkend, dat moet verzoekende partij het "subsidiare beschermingsstatus" worden toegekend.

2.5.1. Artikel 48/4, §2, b) Vw

Gezien de hierboven aangehaalde elementen in het kader van de vluchtelingenstatus (zie supra 2.4), zijn er echter redenen om aan te nemen dat verzoekende partij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) Vw, met name ernstige schade wegens foltering of onmenselijke of vernederende of bestraffing door de daden van vervolging vanwege de criminele bendes, waarvan zij het slachtoffer was in El Salvador.

Meerdere elementen verhogen/"individualiseren" de risico's in hoofde van verzoeker:

- het feit dat verzoeker en zijn familie (beiden moederskant en vaderskant) in verschillende kolonias hebben gebleven die gedomineerd zijn door bende 18 of bende MS;
- het feit dat de vader van verzoekster altijd heeft gewerkt in beroepen waar het risico op afpersing groot is - eerst een restaurant, nu een winkel;
- het feit dat de vader van verzoeker nog steeds in El Salvador is, waar hij opnieuw wordt bedrogen door de bende 18;
- het feit dat als verzoeker en zijn familie naar El Salvador terugkeren, zullen zij worden gezien als "teruggekeerders uit Europa", wat hun situatie zal verergeren.

2.5.2. Artikel 48/4, §2, c) Vw

Verweerder houdt geen voldoende rekening met de aard van het geweld per se in El Salvador.

Het blijkt inderdaad uit de door verweerster genoemde rapporten dat er sprake is van geweld in El Salvador en wordt niet uitgesloten dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet waaruit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld kan voortvloeien.

Zo valt in de COI Focus dd. 15 juli 2019 het volgende te lezen aangaande de aard van het geweld in El Salvador (stuk 5; pg. 6; eigen onderstreping):

[citaat]

(Vrije vertaling: "In dit land, dat ongeveer twee derde van België beslaat, is er een niet aflatende cyclus van wraak tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse autoriteiten.

De kwalificatie van geweld in het land verschilt sterk naargelang de geraadpleegde bronnen.

Op 7 maart 2016 verklaarde president Sanchez Cerén dat El Salvador een oorlogsgebied is geworden tussen de regering en bendeleden. Op 15 maart 2016 was de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR) in zijn richtsnoeren van oordeel dat de meeste, zo niet alle, geweldplegingen gericht zijn op specifieke personen of groepen personen om specifieke redenen en concludeerde: "In deze omstandigheden is het onwaarschijnlijk dat de noodzaak om na te gaan of zij in aanmerking komen voor internationale bescherming op grond van artikel 15, onder c), van de richtlijn betreffende de erkenning van vluchtelingen (herschikking) zich zal voordoen". In april 2017 zag een studiecentrum dat verbonden was met de Spaanse Nationale Defensie, bendes als "een nieuw soort criminele opstand". Dit werd in december van datzelfde jaar bevestigd door een artikel in een vakblad waarin de situatie wordt beschreven met de term bendeoorlogsvoering. In april 2018 verklaarde de speciale rapporteur voor de mensenrechten van binnenlandse ontheemden dat het geweld van bendes een niveau van geweld heeft dat gelijk is aan of hoger is dan het niveau dat in "door het conflict getroffen landen" wordt aangetroffen. In september 2018 oordeelde het Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) dat de definitie van "gegeneraliseerd geweld" passend was in de Salvadoraanse context, omdat het een situatie van wijdverbreid en blijvend crimineel geweld beschreef, maar niet "voldoende" was, onder meer omdat het niet de zeer gerichte en geïndividualiseerde aard van een groot deel van het geweld aangaf. Het Georgetown Institute for Women, Peace and Security (GIWPS), een Amerikaans onderzoeksinstituut, ondersteunt de hypothese dat het geweld in El Salvador "de drempel van een gewapend conflict" bereikt in een artikel dat in november 2018 werd gepubliceerd. Begin 2019 verwezen de InSight Crime Foundation en de Salvadoraanse minister van Defensie naar een "laag-intensief gewapend conflict" als gevolg van de voortdurende botsingen tussen veiligheidstroepen en bendes. In april 2019 sprak het Graduate Institute Geneva, een onderzoeksinstituut uit Zwitserland, over een "nietconflictsituatie". Ten slotte heeft de NGO Comisión Espanola de Ayuda al Refugiado (CEAR) er in april 2019 op gewezen dat de Spaanse rechtbank Audiencia Nacional sinds 2017 de status van vluchteling voor bendeleden heeft erkend: "vanwege een situatie van wijdverbreid geweld is de Salvadoraanse staat niet in staat om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door bendes".

Sinds 2002 hebben verschillende regeringen zonder succes de bendes het hardst bestreden (mano dura en super mano dura), maar telkens lukt het hen om zich aan te passen aan de nieuwe strategieën, of zelfs om sterker uit de strijd te komen. Vanaf de breuk in 2013 van de in 2012 gesloten wapenstilstand begint het nationale moordcijfer weer te stijgen tot 104/100.000 in 2015. In augustus 2015 beschreef het Hoogerechtshof bendes als "terroristische groeperingen".

Sinds de hervatting van de *mano dura* in 2015 is het aantal dodelijke slachtoffers gestaag gedaald en eindigt in 2018 met een percentage van 50,3/100.000.

De moord op de *mano dura* is in 2015 gestaag afgenomen. Voor het Instituto de Derechos Humanos de la Universidad Centroamericana José Simeón Canas is dit geen echte daling, aangezien het moordcijfer voor 2018 in overeenstemming is met het aantal doden sinds 2000. Om de cijfers in de juiste context te plaatsen, omschreef de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) in 2002 een geweld dat een moordcijfer van meer dan 10/100.000 doden overschrijdt als epidemie.

De politie ziet de vermeende daling van het aantal moorden als een verbetering van de openbare veiligheid, die zij toeschrijft aan de uitvoering van een alomvattende strategie die de vervolging van daders combineert met preventieve acties sinds 2015, in het kader van het El Salvador Seguro Plan (PESS).

De International Crisis Group (ICG) legt ook uit dat vijandelijke bendes onderling een soort informeel staakt-het-vuren hebben gesloten om de militairen en politieagenten en hun families aan te vallen. Het is juist de repressie die de macht van de bendes versterkt, gelooft de ICG nog steeds.

Bovendien zijn sommige vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en leden van de gemeenschap van mening dat de daling van het aantal moorden in werkelijkheid meer te maken heeft met de daling van het aantal klachten. Volgens het rapport van 2019 van het Observatorio de Derechos Humanos Rufina Amaya verklaart de angst voor represailles en het groeiende wantrouwen tegenover de veiligheidstroepen die beschuldigd worden van talrijke schendingen van de mensenrechten de afname van het aantal aanklachten (van moorden en andere mensenrechtenschendingen).

Ondanks de vermeende daling van het aantal moorden, zijn alle bronnen het erover eens dat El Salvador een van de meest gewelddadige landen ter wereld blijft.”).

Uit dit rapport, nota bene afkomstig van de studiedienst van verwerende partij en aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt duidelijk dat de classificering van het geweld in El Salvador allerm minst eenduidig is. Er zijn ontegensprekelijk meerdere bronnen die wel degelijk gewag maken van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld. Het feit dat deze elementen niet worden vermeld in de bestreden beslissing, maakt de motivering van verwerende partij gebrekkig en lacunair.

Verzoekende partij is van mening dat er wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict dat een ernstige bedreiging voor haar leven of haar persoon vormt als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verschillende elementen verhogen de risico's in hoofde van verzoeker in dit context :

- het feit dat verzoeker en zijn familie (beiden moederskant en vaderskant) in verschillende kolonias hebben gebleven die gedomineerd zijn door bende 18 of bende MS;
- het feit dat de vader van verzoeker altijd heeft gewerkt in beroepen waar het risico op afpersing groot is
- eerst een restaurant, nu een winkel;
- het feit dat de vader van verzoeker nog steeds in El Salvador is, waar hij opnieuw wordt bedrogen door de bende 18;
- het feit dat als verzoeker en zijn familie naar El Salvador terugkeren, zullen zij worden gezien als “teruggekeerders uit Europa”, wat hun situatie zal verergeren.

Gezien de hierboven aangehaalde elementen zou een terugkeer van verzoekende partij naar haar land van herkomst niet alleen een ernstige bedreiging uitmaken van haar leven of haar persoon wegens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de daden van vervolging vanwege de criminele bendes, waarvan zij het slachtoffer was in El Salvador, maar tevens als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict betekenen en aldus een schending uitmaken van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Men dient dus, in ondergeschikte orde, verzoekende partij de “subsidiare beschermingsstatus” toe te kennen.

2.7. In uiterst ondergeschikte orde : vernietiging van de bestreden beslissing

In casu heeft verweerende partij sommige belangrijke elementen van de asielaanvraag van verzoeker onvoldoende geanalyseerd :

- de jonge leeftijd en de kwetsbare psychologische toestand van verzoeker: hiervoor is een nieuwe hoorzitting nodig, waarbij ditmaal rekening wordt gehouden met deze bijzonder belangrijke factor en de vragen moeten worden aangepast aan de leeftijd en de kwetsbare psychologische toestand van verzoeker ;
- het feit dat de vader van verzoeker nog steeds wordt afgeperst: dit element wordt niet geloofd door de verweerende partij, die echter geen maatregelen heeft genomen (onderzoek of aanvullende vragen in dit verband) om de waarheidsgetrouwheid ervan vast te stellen;

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd zodat verwerende partij tot aanvullende onderzoeksmaatregelen kan overgaan."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende documenten:

- UNHCR's *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van maart 2016 (stuk 3);
- HRW *"Deported to Danger"* van 5 februari 2020 (stuk 4);
- COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van Cedoca van 15 juli 2019 (stuk 5);
- FOD Buitenlandse Zaken *"El Salvador"* van diplomatie.belgium.be van 29 mei 2020 (stuk 6);
- Artikel *"Asile et preuve: de la suspicion à la conviction"* van espoirdasile.org (stuk 7);
- UNHCR's *"Guidance Note on Refugee Claims Relating to Victims of Organized Crime"* van maart 2010 (stuk 8);
- COI Focus *"Salvador. Retour au pays des ressortissants"* van Cedoca van 9 januari 2020 (stuk 9);
- *"Informe médico de emergencia – dd. 02.04.2019"* (stuk 10);
- een kaart van Google Maps (stuk 11);
- een psychologisch attest van R. ZAPATA-PEREZ van 19 november 2020 in hoofde van verzoeksters moeder (stuk 12).

2.1.3. In een aanvullende nota van 8 maart 2021 brengt de commissaris-generaal COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van Cedoca van 12 oktober 2020 en *"Salvador. Retour au pays des ressortissants"* van 17 december 2020 ter kennis.

2.1.4. In een aanvullende nota die wordt bijgebracht ter terechtzitting voegt verzoeker volgende stukken:

- een psychologisch attest van 15 maart 2021 van N. ZIGRAND (stuk 1);
- een medisch attest van 15 december 2020 van W.A. CLARA RIVERA (stuk 2);
- een transcriptie van een audiobestand (usb) van drive.google.com (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt een verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad of de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking, aangezien ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites dient te worden beoordeeld.

2.3. Wat verzoekers aangevoerde psychologische toestand betreft, merkt de Raad op dat rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd. Dit blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker brengt ook geen elementen bij dat er tijdens de procedure nog andere bijkomende steunmaatregelen moesten worden genomen, maar beperkt zich vooreerst een herhaling van zijn relaas. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht het volgende:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen."

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Wanneer u in België aankwam was u minderjarig, uw moeder en stiefvader bevonden zich al enkele maanden voor u in België. Inmiddels bent u meerderjarig geworden. Bij de beoordeling van uw verklaringen werd evenwel rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.”

In het verzoekschrift wordt daarnaast voor het eerst melding gemaakt van een zelfmoordpoging op 2 april 2019. De Raad wordt echter niet overtuigd van dit voorval. Het loutere feit dat dit voor het eerst in het verzoekschrift wordt aangevoerd, is zeer twijfelachtig. Bovendien wordt de wanhoopsdaad niet aannemelijk gemaakt. Zijn moeder zou verschillende littekens op de onderarmen hebben ontdekt bij verzoeker bij zijn aankomst in België, maar dit betreft een blote bewering. Het stuk dat werd gevoegd bij het verzoekschrift, “Informe médico de emergencia – dd. 02.04.2019” (verzoekschrift, stuk 10), bevat slechts een weergave van de toelichting in het verzoekschrift. Daarbij merkt de Raad op dat het stuk voor verzoekers opgegeven adres nog Utila vermeldt, terwijl verzoeker zei dat hij daar sinds 2015 niet meer heeft verbleven (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). Bovendien blijkt er geen sprake te zijn van enige behandeling, terwijl verzoeker zou zijn overgebracht naar een hospitaal. Het stuk dat werd gevoegd bij de aanvullende nota, een medisch attest van 15 december 2020 van arts W.A. CLARA RIVERA (aanvullende nota verzoeker, stuk 2), bevat opnieuw een summiere weergave van het voorval. De Raad merkt bovendien op dat de handtekening van deze dokter niet overeenkomt met de handtekening van dezelfde arts op het stuk dat werd gevoegd bij het verzoekschrift. Wat het psychologisch attest van 15 maart 2021 van N. ZIGRAND (aanvullende nota, stuk 1) betreft, merkt de Raad op dat verzoeker na het nemen van de bestreden beslissing gestart is met de begeleiding en opvolging. Het attest kan niet de door verzoeker ingeroepen bedreigingen door de bendes in El Salvador staven, evenmin als verzoekers zelfmoordpoging. Zulke psychologische attesten vormen immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt tevens dat de erin neergeschreven vervolgingsfeiten gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker. Daarin staat te lezen dat verzoeker drie zelfmoordpogingen zou hebben ondernomen in het verleden, wat op gespannen voet staat met de vermelding van een wanhoopsdaad op 2 april 2019 in het verzoekschrift. Ook wordt er geschreven dat verzoeker getuige was dat meerdere naasten werden vermoord, wat nergens in zijn asielrelaas voorkomt. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en straalt af op de op overtuigingskracht van de voorgelegde stukken. De Raad wijst er nog op dat noch uit deze stukken, noch uit enig ander element kan blijken dat zijn mentale of psychische gemoedstoestand van die aard was om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het attest van 15 maart 2021 maakt weliswaar melding dat verzoeker te kampen heeft met symptomen van psychisch lijden, doch hieruit kan niet blijken dat verzoekers cognitieve geheugen zou zijn aangetast in die mate dat hij niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud op coherente en consistente wijze zijn relaas toe te lichten. Verzoeker, noch zijn advocaat, maakte evenmin melding van dergelijke problemen tijdens het persoonlijk onderhoud. De neergelegde stukken laten derhalve evenmin toe om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Tot slot is het psychologisch attest van R. ZAPATA-PEREZ van 19 november 2020 in hoofde van verzoeksters moeder (verzoekschrift, stuk 12) niet dienstig in het kader van voorliggend beroep, waarbij een beoordeling dient te gebeuren van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Wat verzoekers problemen betreft die gelinkt zouden zijn aan het relaas van zijn moeder en stiefvader, merkt de Raad op dat verzoeker initieel zelfs niet wist waarom zij zijn vertrokken (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21). Bovendien heeft de Raad besloten om de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekers moeder, zijn halfzus en zijn stiefvader te bevestigen (RvV 15 januari 2021, nrs. 247 519 en 247 520). Het relaas waarop zij zich steunen werd als ongeloofwaardig beschouwd. Het arrest in hoofde van verzoekers moeder en halfzus is gemotiveerd als volgt:

“4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster en haar echtgenoot verklaren El Salvador te hebben verlaten omdat zij de bendes MS-13 en Barrio 18 vrezen, die hen hebben bedreigd.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeksters vluchtmotieven identiek zijn aan die van haar echtgenoot, zoals in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Deze vaststelling wordt noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting betwist.

In de bestreden beslissing wordt verzoekster dan ook identiek dezelfde beslissing als aan haar echtgenoot betekend.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster in het voorliggende verzoekschrift een middel ontwikkelt dat grotendeels gelijk loopt met het middel dat haar echtgenoot uiteenzet in zijn beroep.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest van 15 januari 2021 met nr. 247 519 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot verworpen.

In dit arrest wordt in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet gemotiveerd als volgt:

“4.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat de politie-aangiften die verzoeker en zijn echtgenote bij het CGVS hebben voorgelegd, niet kunnen worden beschouwd als een objectieve bron van informatie aangezien deze louter zijn opgesteld op basis van verklaringen van verzoeker. Uit de inhoud van die neergelegde aangiftes blijkt bovendien dat verzoekers verklaringen bij de politie vaag waren en er geen specifieke data of namen vermeld werden noch bewijsstukken neergelegd (AD CGVS, stuk 13, map met documenten). Er blijkt uit de aangiften verder niet dat deze verklaringen inhoudelijk werden onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Verzoeker kan bovendien geen informatie verschaffen over de verdere opvolging van deze aangiften. Deze aangiften zijn dan ook niet meer dan een weergave van de loutere verklaringen van verzoeker op basis waarvan niet kan worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Er kan aan deze aangiften bijgevolg enkel een zeer geringe bewijswaarde worden gehecht. Bovendien heeft één van de twee aangiftes betrekking op een gebeurtenis die volledig losstaat van de door verzoeker en zijn echtgenote naar voren geschoven vluchtmotieven, met name een aanvaring van de zoon van zijn echtgenote, B., met een bende in april 2019, dus na het vertrek van verzoeker en zijn gezin uit El Salvador. Uit de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote tijdens het gehoor bij het CGVS en tijdens de terechtzitting blijkt dat dit incident van april 2019 geen link heeft met de problemen van verzoeker en zijn echtgenote en dat dit incident dus volledig losstaat van hun vluchtmotieven (CGVS gehoorverslag echtgenote, p. 2-3; CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 3). Om bovenvermelde redenen kunnen deze aangiften niet volstaan om verzoekers vluchtrelaas in deze stand van zaken aannemelijk te maken.

4.3. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Uit wat hierna volgt, zal blijken dat de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote niet overtuigen.

Zo blijkt uit de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote dat zij niet kunnen duiden waarom zij werden gevisieerd door de bende MS-13 toen zij in de wijk Lourdes van de stad Colón woonden.

Verzoeker verklaart op het CGVS dat de bende zijn werkuniform, een overheidsuniform, verkeerdelijk aanzag als een politie-uniform en misschien dacht dat hij bij de politie werkte, hetgeen zijn echtgenote beaamt (CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 6 en 9; CGVS gehoorverslag echtgenote, p. 5). Dit blijkt niet meer dan een pure veronderstelling te zijn die niet wordt ondersteund door concrete bewijzen of aannemelijke verklaringen. Nergens uit verzoekers verklaringen of die van zijn echtgenote blijkt immers dat de bende hen ooit kenbaar heeft gemaakt dat verzoeker werd gezien als iemand die voor de politie werkte. Bovendien is het weinig aannemelijk dat een bende zoals MS-13 het verschil niet zou kennen tussen een politie-uniform en een ander uniform. Door in het verzoekschrift louter te herhalen dat zijn werkuniform een uniform van de regering van El Salvador was, kan verzoeker deze bevindingen niet in een ander daglicht stellen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift oppert dat misschien alleen zijn aanwezigheid in de wijk al voldoende was, komt hij in wezen terug op zijn eerdere verklaringen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker als sinds 2015 in de wijk Lourdes woonde, in een gesloten privéresidentie met bewaking, zodat weinig aannemelijk is dat de bende in juni 2018, bijna drie jaar later, plots aanstoot zou nemen aan zijn aanwezigheid in de wijk (CGVS vragenlijst, nr. 5; CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 3). Om diezelfde redenen is het ook weinig overtuigend dat de bende, in wiens territorium hij al bijna drie jaar woonde, hem plots zou aanzien als een politieagent.

Wat er ook van zij, dat verzoeker en zijn echtgenote worden gevisieerd door een bende die bedreigingen op hun auto kladt, hen briefjes bezorgt waarin zij met de dood worden bedreigd, hen beledigt op straat en de zoon van de echtgenote zwaar aanpakt, zonder dat deze bende haar beweegredenen hiervoor ooit kenbaar maakt, is weinig geloofwaardig.

Dat het gedrag van bendes niet “redelijk” is en dat zij al vlug een bepaalde handeling als “fout” zien of als kritiek op hun gezag, wordt niet betwist, maar dit neemt niet weg dat ook uit de geciteerde richtlijnen van UNHCR blijkt dat er steeds een onderliggend motief voorhanden is dat de aanleiding vormt waarom iemand door een bende wordt gevisieerd. Gezien de omvang van de bedreigingen waaraan verzoeker en zijn echtgenote zouden zijn onderworpen door de bende, mag worden aangenomen dat verzoeker en zijn echtgenote beter kunnen duiden waarom juist zij werden gevisieerd. Dat zij daar in niet slagen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun relaas.

Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat zij de enige concrete bewijsstukken die zij hadden van de bedreigingen, met name de dreigbriefjes, hebben weggegooid en dat zij geen foto's hebben genomen van hun met bedreigingen besmeurde auto. In het licht van de geschetste gang van zaken is dit weinig begrijpelijk. Bovendien zijn de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over wat zij met deze dreigbriefjes hebben gedaan tegenstrijdig, zoals terdege wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing:

“U verklaart dat u het eerste briefje in de vuilbak kieperde en dat u het tweede gewoonweg verloren bent (CGVS, p.7). Uw echtgenote verklaart eerst dat ze het eerste briefje met het telefoonnummer verscheurd heeft, daarna denkt ze dat ze het achtergelaten heeft en van het tweede briefje met de doodsbedreigingen zegt ze dat ze het verwoest of weggegooid heeft (CGVS echtgenote, p.4).”

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan om deze bevindingen te ontkrachten, die de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas ondermijnen.

Verder blijkt dat verzoeker een opeenvolging van gebeurtenissen beschrijft die hij voldoende ernstig vond om zijn huis te verkopen en uiteindelijk zijn land te verlaten maar waarbij hij niet in staat blijkt om met meer precisie te situeren wanneer deze gebeurtenissen plaatsvonden. Verzoeker geraakt niet verder dan te verklaren dat al deze gebeurtenissen “in juni 2018” plaatsvonden (CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 7). De Raad verwacht niet van verzoeker dat hij exacte of precieze data geeft, maar wel dat hij de verschillende gebeurtenissen meer precies in de maand juni kan situeren. Zo kan van de gebeurtenis waarbij verzoeker een brief kreeg waarin stond dat hij één week de tijd had om zijn huis te verlaten of dat zij anders allemaal zouden worden gedood, worden verwacht dat hij deze meer nauwgezet in de maand juni kan situeren.

Er is tevens een incoherentie in verzoekers verklaringen op de DVZ en het CGVS over de chronologische volgorde van de feiten, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt aangehaald en door verzoeker niet wordt betwist: “Volgens uw verklaringen bij de dienst vreemdelingenzaken was uw eerste kennismaking met de bende immers dat u door hen werd uitgescholden, vervolgens werd uw auto besmeurd en beschreven met bedreigingen en pas daarna kreeg u de 2 dreigbriefjes thuis (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5) hetgeen niet overeenkomt met uw chronologische weergave van de gebeurtenissen op het CGVS (zie supra – 1. dreigbriefje, 2. verwijten, 3. tweede dreigbriefje, 4. bedreigingen op auto).”

Verzoeker en zijn echtgenote kunnen ook geen eensluidende verklaringen afleggen over het tijdstip waarop B., de zoon van de echtgenote, na hun verhuis uit Lourdes zou zijn aangesproken door een bende waarbij hij ook nog werd bestolen en geslagen. Verzoeker situeert deze gebeurtenis in oktober, net voor zij vertrokken uit El Salvador, terwijl zijn echtgenote deze gebeurtenis situeert in augustus (CGVS gehoorverslag verzoeker, p.3; CGVS gehoorverslag echtgenote, p. 4).

Verder zijn de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over deze gebeurtenis warrig en tegenstrijdig, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd als volgt: “Op 10 januari 2019 bij de dienst vreemdelingenzaken verklaarde u erover dat [B.] beroofd en geslagen werd en dat hem door de bende gezegd werd thuis te zeggen dat ze jullie gevonden hadden waarop jullie besloten het land te verlaten (DVZ, CGVS vragenlijst, vraag 3.5). Uw echtgenote verklaarde toen eveneens dat haar zoon [B.] beroofd en geslagen werd en dat hem gezegd werd dat ze zijn ouders in het oog hielden en dat ze wisten waar jullie waren (echtgenote DVZ, CGVS vragenlijst, vraag 3.5). Het mag dan ook verbazing wekken wanneer uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS over dit incident verklaart dat de bende [B.] herkend had waarop ze hem vragen stelden en hem onder druk zetten om te verklappen waar jullie zich bevonden zo niet zou hij gedood worden (CGVS echtgenote, p.2). Ze voegt nog toe dat hij jullie woonplaats niet heeft doorgegeven (CGVS echtgenote, p.4). Uzelf verklaart over datzelfde incident op het CGVS dat aan [B.] gevraagd werd wie zijn ouders waren en waar hij woonde (CGVS, p.3) alweer een andere versie van de feiten. De ene keer geven jullie dus aan dat de bende wist waar jullie zich bevonden en de andere keer geven jullie aan dat de bende het niet wist. Indien jullie verklaringen zouden overeenstemmen met de werkelijkheid zouden jullie zich hierin niet vergissen of tegenspreken. Dergelijke markante incoherentie ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien lijkt u, wanneer u bijkomend gevraagd werd waarom [B.] benaderd werd door die bende op dat moment, te suggereren dat het de normale gang van zaken is dat mensen aangesproken worden door bendes om te weten vanwaar ze zijn en waar ze naartoe gaan, een verklaring waaruit evenmin blijkt dat jullie persoonlijk gevisieerd werden en alweer weinig coherent met wat u en uw echtgenote er al eerder over gezegd hadden (CGVS, p.3).”

Waar verzoeker en zijn echtgenote deze gebeurtenis met betrekking tot B. rechtstreeks in verband brengen met hun hun vertrek uit El Salvador en beschouwen als hun rechtstreekse vluchtaanleiding, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij hierover coherente, duidelijke en eensluidende verklaringen over kunnen afleggen, wat in deze geheel niet het geval is.

Waar volgens verzoekers verklaringen het net B. is die het zwaarst werd aangepakt – hij is immers de enige die werkelijk al fysiek belaagd werd (CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 3) –, en dit incident door zijn echtgenote als beslissend voor hun vlucht wordt beschouwd (CGVS gehoorverslag echtgenote, p. 4), is het weinig aannemelijk dat net B. in El Salvador is gebleven en niet is mee gevlucht met verzoekers.

Ter terechtzitting stellen verzoeker en zijn echtgenote dat B. zich reeds in België bevindt en een beschermingsverzoek heeft ingediend. Deze recente gebeurtenis blijkt evenwel enkel verband te houden met een probleem van de vader van B. met een bende, en niet omwille van de problemen van verzoeker en zijn echtgenote. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat B. niet mee is gevlucht omdat zijn vader dit heeft geweigerd, denkend hem te kunnen beschermen, is dan ook niet langer dienstig.

De Raad acht het voorts weinig geloofwaardig dat verzoeker zijn moeder nooit op de hoogte gesteld heeft van de reden waarom zij El Salvador dienden te verlaten en weinig overtuigend dat zijn moeder dit nooit uit zichzelf zou hebben opgemerkt, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt: “Drie maanden lang dienden jullie immers voortdurend van woonplek te veranderen en woonden jullie wekelijks afwisselend een paar dagen bij uw moeder, bij uw schoonmoeder en bij een ander familielid en nooit zou u uw moeder gezegd hebben dat u problemen met een bende had, u zei haar dat jullie telkens ‘op bezoek’ kwamen (CGVS, p.4-5, 11). Ook over het feit dat jullie een huis voor 3 dagen gehuurd hadden vertelde u uw moeder een smoesje. Volgens uw echtgenote leefden jullie na jullie verhuis uit Lourdes in voortdurende angsten, jullie moesten altijd onderduiken, konden niet meer vrij bewegen en waren altijd bang gedood te worden (CGVS echtgenote, p.7). Gezien de preciaire situatie waarin jullie zich bevonden zou het toch niet meer dan normaal geweest zijn uw moeder wel op de hoogte te stellen van jullie problemen, te meer dat ook zij zich zou kunnen wapenen tegen eventuele problemen met de bende die jullie zocht. Bovendien komt het weinig overtuigend over dat het uw moeder niet zou opgevallen zijn dat er iets ernstigs anders aan de hand was en ze zich nooit eens zou afgevraagd hebben waarom u ‘out of the blue’ vanaf een bepaald moment plots wekelijks bij haar een paar dagen kwam overnachten met het gezin louter en alleen om ‘op bezoek’ te komen.” Door louter te volharden in zijn verklaringen dat hij zijn moeder van 81 jaar oud niet wilde verontrusten maar beschermen en haar liet denken dat zij regelmatig op bezoek kwamen, slaagt verzoeker er niet in deze bevindingen in een daglicht te stellen. Bovendien staat in één van de politie-aangiften vermeld dat verzoeker en zijn gezin met basisspullen en gemakkelijk verplaatsbare gebruiksvoorwerpen naar zijn moeder vluchtte (AD CGVS, stuk 13, map met documenten), wat in tegenspraak is met verzoekers verklaring dat hij zijn moeder kon wijsmaken dat zij plotseling besloten om wekelijks een paar dagen bij haar op bezoek te gaan. Deze incoherentie tussen zijn verklaringen en de politie-aangifte ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen nog verder.

De Raad besluit dan ook dat de geschetste gang van zaken in deze niet kan overtuigen, des te meer daar uit de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote blijkt dat zij wel de nood voelden om voortdurend onder te duiken en van adres te veranderen maar anderzijds tot vlak voor hun vertrek bij dezelfde werkgever zijn blijven werken en hun dochter steeds naar dezelfde school is blijven gaan en B. in de buurt van de wijk waar zij woonden, bleef uitgaan (CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 10; CGVS gehoorverslag verzoekster, p. 4-5). Indien verzoeker en zijn echtgenote de bedreigingen van de bende ernstig namen, is het weinig aannemelijk dat zij zich nog zo vaak in het openbaar bleven vertonen en telkens het risico liepen opgepakt te worden door de bende.

Gelet op de reputatie van een bende zoals MS-13 en de sociale en territoriale controle die zij in wijken uitoefenen, kan bovendien worden verwacht dat zij verzoeker en zijn gezin gemakkelijk konden opsporen of alleszins geen genoegen zouden hebben genomen met het gegeven dat B. hun nieuwe woonplaats niet doorgaf. Dat dit allemaal niet gebeurde, doet de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen nogmaals geen goed.

Verzoeker verklaart verder dat hij zijn huis in Lourdes heeft verkocht en vervolgens een huis heeft gehuurd dat dichtbij het huis van zijn moeder was gelegen. Verzoeker en zijn gezin zouden vervolgens zijn bedreigd door Barrio 18 omdat zij afkomstig waren van een wijk gedomineerd door MS-13.

Verzoeker houdt voor dat hij helemaal niet wist dat Barrio 18 actief was in de wijk van zijn nieuwe huurhuis (CGVS gehoorverslag verzoeker, p.9). Dit betoog overtuigt niet omdat dit huurhuis volgens verzoekers verklaringen zich bevond op amper een anderhalve kilometer van het huis van zijn moeder die in een buurt woont gedomineerd door de bende MS (CGVS gehoorverslag verzoeker, p. 8).

Verzoeker heeft het grootste gedeelte van zijn leven tot 2015 in het huis van zijn moeder gewoond en blijkt in staat om heel nauwkeurig uit te leggen hoe het in die regio zit met de territoriale bevoegdheid van de verschillende bendes, zoals MS-13 en Barrio 18, en waar de scheidingslijnen zijn (CGVS gehoorverslag verzoeker, p.8-9).

Dat verzoeker dan tegelijkertijd beweert er niet van op de hoogte te zijn geweest dat de Barrio 18 actief was waar hij een huis ging huren, terwijl dit huis zich in de buurt van zijn moeders huis bevond, kan niet worden gevolgd. De Raad kan enkel besluiten dat verzoekers verklaringen in deze niet overeenstemmen met de werkelijkheid en hij daar eigenlijk nooit een huurhuis gehad heeft, ofwel dat hij daar nooit is bedreigd. Bovendien legt verzoeker geen enkel stuk neer dat staat dat hij zijn huis in Lourdes heeft moeten verkopen in september 2018 (CGVS gehoorverslag verzoeker, p.5) en evenmin een bewijs dat hij en zijn gezin daarna kortstondig een huis zouden gehuurd hebben in de wijk waar de bende Barrio 18 actief bleek te zijn. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder geen enkel element aan dat hierover anders doet oordelen.

4.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, beaamt de Raad dat verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote dermate tegenstrijdig, speculatief en weinig plausibel zijn dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. De motieven in de bestreden beslissing die betrekking op de laattijdigheid van de aangiften bij de politie in El Salvador en het niet-uitputten van nationale rechtsmiddelen, acht de Raad in deze overtuigend en behoeven geen verdere bespreking.

De politie-aangiften die verzoeker heeft voorgelegd ter staving van zijn beschermingsverzoek en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en geringe bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen. De overige identiteitsdocumenten en attesten van goed gedrag en zeden kunnen hierop geen ander licht werpen.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers vluchtrelaas en de vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de materiële voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch aan de materiële voorwaarden die inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus worden gesteld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Nu verzoeker er niet in slaagt de problemen die hij en zijn gezin zouden hebben gehad met MS-13 in de wijk Lourdes en vervolgens met Barrio 18 aannemelijk te maken, maakt hij evenmin aannemelijk dat hij om deze redenen bij terugkeer naar El Salvador het slachtoffer zou worden van vervolging of desgevallend een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Er zijn verder geen aanwijzingen dat verzoeker en zijn gezin om andere redenen bij terugkeer zullen worden vervolgd of geïsoleerd door de bendes. In de bestreden beslissing wordt daarover terdege gesteld: "Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de paar problemen die u kende tijdens uw beroepsactiviteiten op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. In het ene geval was het uw baas die een keer afgeperst werd (CGVS, p.6), in het andere geval betrof het een eenmalig incident in 2015 waarna u van werk veranderde (CGVS, p.7). Overigens haalde u deze zaken enkel aan omdat u uitdrukkelijk gevraagd werd of u ooit nog andere zaken meegemaakt had. Spontaan schoof u deze zaken niet naar voren als asielmotief. Ook uw echtgenote werd gevraagd of er nog andere redenen waren waarom ze niet terug kon naar El Salvador en zij haalde dezelfde redenen als u aan en vermeldde ook het incident van april 2019 betreffende haar zoon [B.], niets anders. Uw ouders hebben nooit problemen gekend met de bendes en voor zover u weet heeft niemand van uw familie ooit problemen gehad met de bendes (CGVS, p.3). De familie van uw echtgenote kende evenmin problemen met de bendes (CGVS echtgenote, p.5)."

Verzoekers vage betoog in het verzoekschrift dat hun verklaringen in hun context moeten worden geplaatst en dat zij een geheel van bedreigingen en incidenten vormen sinds meerdere jaren, kunnen bovenvermelde bevindingen niet ernstig en concreet weerleggen.

4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog betoogt dat zij niet nauwkeurig over de evenementen werd verhoord en hoofdzakelijk werd ondervraagd over de problemen die haar zoon B. heeft gekend, beperkt zij zich tot een loutere theoretische kritiek zonder concrete elementen te duiden die zij naar voren had kunnen brengen en die van belang zouden zijn geweest.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdige en speculatieve verklaringen meent verzoekster dat zij omwille van de korte tijdsduur geen precieze uitleg kon geven over de bedreigingen, dat zij haar versie van de feiten niet heeft kunnen geven en dat de beslissing hoofdzakelijk is gebaseerd op de verklaringen van

haar echtgenoot. Verzoekster kan hierin niet worden gevolgd daar de bestreden beslissing put uit de verklaringen van beide huwelijkspartners. Dat verzoekster gedurende 1 uur en 30 minuten werd ondervraagd impliceert op zich niet dat het gehoor niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden.

Verzoekster werd op het einde van gehoor gevraagd of zij vragen of opmerkingen had, waarop zij ontkennend antwoordde. Bovendien laat verzoekster ook hier na te concretiseren welke precieze elementen zij had kunnen aanreiken over de beweerde vervolgingsfeiten en welke invloed dit zou hebben gehad op de bestreden beslissing.

Verder stelt verzoekster nog dat de bedreigingen die zij in de wijk Lourdes kregen specifiek waren vanwege de plaats waar zij woonden, dat zij daarom van huis zijn veranderd maar niet van werk, dat de minderjarige dochter naar een privéschool ging in een beveiligd vervoermiddel en dat zoon B. na zijn problemen meestal opgesloten bij zijn vader bleef. Dit alles doet geen afbreuk aan de bevinding dat, gelet op de reputatie van een bende zoals MS-13 en de sociale en territoriale controle die zij in wijken uitoefenen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze bende verzoekster en haar echtgenoot gemakkelijk kon opsporen. In die zin is het dan ook weinig aannemelijk dat zij zich nog zo vaak in het openbaar bleven vertonen (werk, school, uitgaan) en daarbij het risico namen om te worden opgepakt door de bende.

Wat betreft verzoeksters kritiek dat zij niet werd ondervraagd over haar vrees betreffende haar minderjarige dochter en dat de bestreden beslissing hierover niets zegt noch over de situatie van minderjarige kinderen in El Salvador, stelt de Raad vast dat verzoekster nalaat dit betoog verder te concretiseren. Zij zet haar vrees met betrekking tot haar minderjarige dochter geenszins op enige wijze concreet uiteen en blijft steken in een theoretisch betoog waardoor zij geen blijkt geeft van enig belang bij dit onderdeel van het middel.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Bijgevolg is het weerlegd dat verzoeker ook een risico loopt te worden vervolgd vanwege de problemen die hij met zijn moeder en stiefvader heeft ondervonden. Verzoeker beperkt zich overigens in het verzoekschrift tot een herhaling van zijn verklaringen hierover. Hij gaat er ook aan voorbij dat bij aanvang van zijn procedure deze problemen zelfs niet worden vermeld als reden voor zijn verzoek om internationale bescherming. Uit zijn eerste verklaringen over zijn redenen voor zijn vlucht uit El Salvador blijkt verzoeker deze te zoeken bij de afpersingsproblemen die zijn vader in het restaurant heeft gekend sinds 23 maart 2019 tot 3 december 2019 (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker duidelijk aangeeft hij sinds juni 2018 niet meer bij zijn moeder verbleef en hun wegen dus splitsten. Verzoeker geeft aan dat hij sinds juni 2018 in Los Planes de Renderos woonde en sinds december 2019 nog twee maanden in Avenida Las Camelias (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). Uit de verklaringen van zijn moeder en zijn stiefvader afgelegd tijdens hun persoonlijk onderhoud blijkt dat zij na hun verhuis in juni 2018 uit Lourdes niet meer op hetzelfde adres als verzoeker hebben gewoond (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Tenslotte is het onbegrijpelijk waarom verzoeker verwijst naar een kaart van Google Maps waarop de reisweg tussen zijn "voormalige school" en El Cafetelon wordt aangeduid (verzoekschrift, stuk 11), aangezien verzoeker nergens heeft verklaard dat hij naar de "International Christian School" naar school is geweest.

De vervolging of ernstige schade omwille van de problemen van verzoekers vader worden evenmin aannemelijk gemaakt. De problemen van verzoekers vader komen des te meer geënceneerd en gesolliciteerd over wanneer thans een audio-opname wordt voorgelegd van maandag 15 maart 2021, waarin verzoekers vader twee dagen krijgt om 10.000 USD te betalen. Bovenal wordt opnieuw niet aannemelijk gemaakt dat er enige consequenties zijn geweest, minstens blijkt dit niet uit de gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan. Het feit dat verzoekers vader nog steeds in El Salvador woont, alsook zijn broer er nog steeds verblijft, vormen een negatieve indicatie dat verzoekers vader werkelijk problemen heeft met een bende, in die mate dat deze problemen verzoeker zouden raken met vervolging of ernstige schade. Minstens duidt dit erop dat de feiten waarop verzoeker zich beroept, namelijk repercussies omwille van het nalaten van de betaling van het afpersingsgeld, een onvoldoende zwaarwichtig karakter hebben om een verzoek om internationale bescherming in te willigen. Het loutere feit dat verzoekers vader medebeheerder van een restaurant was, doet geen afbreuk aan de beoordeling in de bestreden beslissing. Deze motiveert correct het volgende: "Zo dient om te beginnen worden opgemerkt dat u geenszins kan aantonen dat er ten gevolge van het niet betalen van het verhoogde afpersingsbedrag eind 2019 enige consequenties hebben plaatsgevonden. Uw vader heeft gedurende een aantal maanden keurig de geëiste bedragen overgemaakt aan de bende 18 (CGVS, p. 22), wiens bendeleden bedreigd hadden u te doden indien uw vader niet meer zou betalen (CGVS, p. 18-19).

Nadat de bendeleden u op 23 maart 2019 in het restaurant hadden bedreigd, bent u die dag eenvoudigweg verder blijven werken in het restaurant en bent u in de maanden die daarop volgden ook steevast aan de slag gebleven in het restaurant, dat gewoon openbleef (CGVS, p. 21-23). In de periode november, december 2019 eiste de bende echter een bijkomende eindejaarsbonus, hetgeen uw vader niet kon betalen. Er volgden daarop twee dreigbriefjes (zie document 7 in de groene farde van het administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt verder evenwel nergens dat er zich enige verdere gevolgen zouden hebben afgespeeld. U was kort voor het arriveren van het tweede dreigbriefje in het restaurant op 2 december 2019 samen met uw broer reeds verhuisd naar uw grootouders, uw vader volgde enkele dagen later (CGVS, p. 24-25). U bleef vervolgens nog een kleine twee maanden op dat adres wonen alvorens het land te verlaten (CGVS, p. 5). Uw broer, uw vader en uw grootouders wonen op dit ogenblik nog steeds op datzelfde adres. Met hen gaat het goed ondanks dat uw broer een gevoel van triestheid ervaart, een gevoel dat u denkt te wijten aan een veronderstelling dat de bende door uw vertrek het momenteel op uw broer zou gemunt hebben (CGVS, p. 12-13, p. 14). Die assumptie kan u echter geenszins hard maken en zoals hierboven reeds vermeld, blijkt uit uw verklaringen nergens dat uw jongere broer ook maar enige problemen heeft meegemaakt na uw vertrek. Uw vader is ook nog steeds aan het werk in de zaak van uw grootouders, werk dat hij reeds sinds lange tijd uitvoert, en hij heeft voor zover u kan zeggen niet overwogen om het land te verlaten (CGVS, p. 20, p. 26). Na de initiële confrontatie in het restaurant in maart 2019 heeft u daarenboven nooit meer iets vernomen van de bendeleden (CGVS, p. 23). Ook uw vader vernam, met uitzondering van een vermeend bezoek (zie infra), niets meer van de bende (CGVS, p. 26). Daarenboven hebben de andere vennoten waarmee uw vader samen het restaurant uitbaatte, nooit problemen gekend met bendes (CGVS, p. 17). Er is met andere woorden verder wezenlijk niets meer gebeurd nadat het geëiste afpersingsgeld op een gegeven ogenblik niet meer kon worden betaald (CGVS, p. 27). Dat de bendegraffiti die werd aangebracht aan jullie woning iets te maken zou hebben met de afpersingsproblemen, beperkt zich tot pure speculatie van uw kant (CGVS, p. 24-25). Zoals blijkt uit uw opmerking bij bladzijde 6 van de notities van het persoonlijk onderhoud, alsook uit de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) komt bendegraffiti immers bij regelmaat voor in de straten van El Salvador. Indien de bende 18 werkelijk repercussies wilde treffen voor het nalaten van de betaling van het afpersingsgeld eind 2019, dan dringt de vaststelling zich op dat zij in wezen reeds lang u en uw familie hadden kunnen treffen, in casu quod non.

Tijdens het persoonlijk onderhoud brengt u echter alsnog naar voren dat uw vader tot op heden nog steeds afpersingsgeld zou betalen aan de bendeleden nadat zij hem opnieuw zouden hebben opgezocht in de zaak van uw grootouders nadat u reeds El Salvador had verlaten (CGVS, p. 6-7, p. 25-27; zie ook de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud). Het CGVS dient echter ernstige twijfels te plaatsen bij de geloofwaardigheid van de door u beschreven gebeurtenissen. Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat u in wezen zelf nooit rechtstreeks iets vernomen hebt over deze vermeende verdere problemen (CGVS, p. 26-27). Het was uw moeder die u kort voor het persoonlijk onderhoud inlichtte dat men uw vader wederom zou zijn beginnen afpersen. U kan echter niet zeggen wanneer de bendeleden uw vader zouden hebben opgezocht en wanneer de afpersing opnieuw zou zijn gestart. Aanvankelijk denkt u dat het in februari 2020 zou zijn gebeurd, later verklaart u dat u het eigenlijk niet weet omdat uw moeder u dat niet verteld heeft (CGVS, p. 25, p. 26). Het mag bovendien verbazen dat uw vader hier nooit rechtstreeks met u over gesproken heeft, jullie spraken immers na uw vertrek wel nog over de problemen die zich in 2019 hadden voorgedaan (CGVS, p. 27). Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u eerder tevens dat het momenteel goed gaat met uw vader (CGVS, p. 12). Daarnaast kadert het niet bepaald in een logisch geheel dat de bende simpelweg zonder meer opnieuw zou langskomen om dan wederom 500 dollar per maand te vragen. Dit alles maakt dat uw verklaringen omtrent de vermeende gebeurtenissen na uw vertrek uit El Salvador een hoogst gepostuleerd karakter doen vermoeden. De beëdigde getuigenissen van uw vader, grootmoeder, stiefmoeder en een werknemer van uw vader, d.d. 16 september 2020 (zie document 8 in de groene farde van het administratief dossier), zijn niet bij machte om desbetreffende beoordeling enigszins om te buigen, eenieder kan immers eender welke verklaring afleggen. In dat kader mag het zowaar verbazen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig aangeeft dat enkel uw moeder u zou hebben ingelicht over de zaken die zich na uw vertrek zouden hebben afgespeeld en u daardoor amper op de hoogte zou zijn (CGVS, p. 26-27). Uit die verklaring blijkt immers dat u niet volledig op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u voorlegde. Daarnaast oogt het vanuit die optiek des te meer merkwaardig dat uw vader u niet persoonlijk zou hebben ingelicht over de verdere afpersing die hij in zijn getuigenis beschrijft, aangezien jullie zoals eerder reeds vermeld wel nog communiceerden over de problemen die zich vorig jaar hadden afgespeeld (CGVS, p. 27). Wat er ook van zij, uw vader zou na dat ene bezoek op geen enkele manier nog iets vernomen hebben van de bendeleden (CGVS, p. 26)."

“De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw paspoort, identiteitskaart en een kopie van uw geboorteakte neer, merkt het CGVS op dat uw identiteit in wezen niet wordt betwist. De foto's van de facturen en de documenten van het mailverkeer die u voorlegt zijn niet relevant in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. De notariële akte betreffende het restaurant van uw vader toont aan dat hij in wezen mede-eigenaar was van een restaurant in San Salvador, niet meer en niets minder. Wat de facebookpost vanwege het restaurant betreft, kan worden vastgesteld dat deze louter het sluiten van de zaak ook op het sociale medium vermeldt, niet meer en niets minder. Met betrekking tot de foto's en de kopie van de dreigbriefjes die in het restaurant aangekomen zouden zijn, verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering waaruit blijkt dat u in wezen niet heeft kunnen aantonen dat er in uw hoofd een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Gezien de geringe bewijswaarde die aan kopieën kan worden toegekend en de manipulatie waaraan ze onderhevig zijn is het tevens allesbehalve overtuigend dat u niet de originelen neerlegde. Los daarvan wordt er op deze zogenaamde dreigbriefjes geen afzender noch een bestemming vermeld, zijn ze niet gedateerd en werden ze niet aan een onderzoek onderworpen, ze kunnen m.a.w. door eender wie zijn opgesteld. Er dient tevens de opmerking worden gemaakt dat de getuigenissen vanwege uw familieleden en de werknemer van het restaurant niet bij machte zijn om uw verzoek verder te onderbouwen. Het betreft immers louter persoonlijke verklaringen en eenieder kan verklaren wat hij wil, waardoor aan deze documenten in wezen weinig bewijswaarde kan worden toegekend. De nieuwsberichten ten slotte zijn wat ze zijn, ze beschrijven een algemene situatie in uw land van herkomst die u zoals hierboven reeds uitgeschreven niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees wat u betreft.”

Over de incidenten in 2018 en 2019 waarbij verzoeker op straat zou zijn lastig gevallen door bendeleden stelt de Raad vast dat het telkens gaat op een éénmalig feit dat niet in verband kan gebracht worden met de bovenstaande problemen omtrent de afpersing. De gevolgen voor verzoeker zijn uiterst beperkt. Verzoeker dacht er overigens niet aan om het incident van 2019 te vermelden wanneer hem tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of hij in El Salvador nog ernstige problemen had ervaren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 28). Daarnaast had verzoeker de betrokken bendeleden voorheen nooit eerder gezien en heeft hij nadien eveneens nooit meer iets vernomen van deze personen (*Ibid.*, p. 29). Eenzelfde redenering kan gemaakt worden met betrekking tot het in oktober 2018, waarbij verzoeker op een willekeurige manier staande werd gehouden door enkele bendeleden die zich identificeerden als MS (*Ibid.*, p. 13, p. 28).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kunnen er bijgevolg ernstige twijfels geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde confrontaties met bendeleden in El Salvador.

Verzoeker volhardt in de door hem afgelegde verklaringen, maar dit gegeven laat niet toe om de gemaakte beoordeling om te buigen. Hij voert nog aan dat hij in wijken heeft geleefd die gedomineerd worden door bendes, maar verzoekers verblijfshistoriek die louter steunt op zijn verklaringen komt ongeloofwaardig over. Hierboven is al opgemerkt dat verzoeker mogelijks ook in 2019 nog in Utila woonde. Bovenal is het loutere feit dat verzoeker op een bepaalde plaats heeft gewoond in El Salvador niet van aard om een ander licht te werpen op de bovenstaande vaststellingen. Ook zijn betoog dat hij als “terugkeerder” een nood aan internationale bescherming heeft, wordt niet bijgetreden. In zoverre het verzoekschrift aanvoert dat hij over een risicoprofiel beschikt, merkt de Raad op dat uit het voorgaande is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen, zodat evenmin kan worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar als El Salvador zal worden beschouwd als een persoon al problemen ondervond met leden van bendes en omwille van deze redenen zou worden gevisieerd of bedreigd. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoeker ertoe genoopt hebben El Salvador te verlaten, haalt hij geen concrete, recente, geloofwaardige en ernstige problemen aan.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie (verzoekschrift, stukken 3-9) met betrekking tot het bendegeweld in El Salvador. De Raad merkt vooreerst op dat uit deze informatie geenszins blijkt dat verzoeker louter omwille van zijn aanwezigheid in El Salvador zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Gelet op hetgeen voorafgaat, maakt verzoeker niet *in concreto* aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar El Salvador.

Het betoog dat verzoeker voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag omwille van een politieke overtuiging en het behoren tot een sociale groep en dat hij geen effectieve bescherming kan krijgen van de El Salvadoraanse autoriteiten is bijgevolg niet dienstig.

Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in de regio van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. De door hem aangehaalde landeninformatie kan dan ook niet dienstig in rekening worden gebracht, nu hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders.

Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van deze vrees geen gewag heeft gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst, aangezien verzoekers individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador niet concreet aannemelijk maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, verzoekers voorgehouden vervolging en zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen worden als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoeker ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), of b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP